

ZLATARSKE

I*skr*ice

REPUBLIKA HRVATSKA
OSNOVNA ŠKOLA
„ANTE KOVAČIĆ“
BATINA DONJA

15 kuna

Tema broja
100 godina škole
u Donjoj Batini

Školski list učenika OŠ Ante Kovačića Zlatar i
područnih škola u Donjoj Batini i Martinšćini
BROJ 54, RUJAN 2012.

ISKROKOVAČNICA ZLATARSKIH ISKRICA

BROJ 54, GODIŠTE: LIV.

ŠKOLSKA GODINA 2012./13.

ZLATAR, RUJAN 2012.

Zlatarske Iskrice

Školski list učenika OŠ Ante Kovačića Zlatar
i područnih škola u Donjoj Batini i Martinšćini

Izdavač: OŠ Ante Kovačića

Vladimira Nazora 1, 49250 Zlatar

tel.: 049/466-832

e-pošta: os-ante.kovacic@kr.t-com.hr

mrežna stranica: www.os-akovacica-zlatar.skole.hr

Za izdavača: ravnateljica Rajna Borovčak, dipl. uč.

Urednik: Marko Varga, 7.a

Glavni i odgovorni urednik: Denis Vincek, školski knjižničar

Voditeljica novinarske skupine: Irena Petrovečki, prof.

Uredništvo: Marko Varga (7.a), Sandro Cesar (7.b), Josip Gerguri (7.b),
Katarina Grandavec (7.b), Maja Bingula (7.c); učiteljica Irena Petrovečki i školski knjižničar Denis Vincek

Lektura: Brankica Matijašec, Veronika Podobnik-Stipanec, Marijan Posarić, Denis Vincek

Grafičko oblikovanje i prijelom lista: Denis Vincek

Likovno rješenje naslovnice: Zvonko Šarčević, prof.

Učenici suradnici: (1.a) Ana Latin, Marija Preis, Nika Rihtarić, Paula Sviben (2.a) Lorena Požgaj, Lucija Raškaj, Mateo Raškaj (2.b) Blaž Stužić (3.a) Sara Božić, Ivan Horvat, Vilim Kobeščak, Erin Latin, Dorotea Lesičar, Dora Martinuš, Iva Mikulec, Slavko Mikulec, Lana Orsag, Luka Popijač, Domagoj Posarić, Martin Žučko (3.b) Dorotea Bajzek, Erik Hitrec, Ana Varga (4.a) Ana Lara Burnać, Filip Cvetko, Magdalena Krsnik, Jana Kudelić, Lorena Mojčec, David Srećić (4.b) Dorotea Bituh, Anera Fijačko, Ivona Habuš, Lucija Katić, Andro Klancir, Arijana Kreš, Patrik Petric, Ivan Plancutić (5.a) Dora Hrustić, Kristijan Kuharić, Antonija Latin, Laura Latin, Lucija Mutak, Marea Novosel, Jurica Pribolšan, Petra Sokolić, Hrvoje Stažnik, Andrea Šeremet, Lovro Tovernić (5.b) Lucija Pretković, Lovro Stužić (6.a) Lovro Posarić, Ljiljana Varga (6.b) Matija Behin, Luka Lukavečki, Klara Nadine Parlaj, Sara Pentek, Alan Pikutić, Daniel Plašč, Petra Pozaić, Silvio Soić, Dario Škof, Dora Vajdić (7.a) Lorena Jurec, Robert Sviben, Marko Varga (7.b) Petra Babić, Tin Bručić, Sandro Cesar, Jan Stjepan Dominić, Josip Gerguri, Katarina Grandavec, Lana Juretić, Sandra Štahan, Ivan Valjak, Goroslav Vuk (7.c) Andreja Bezak, Maja Bingula, Nikolina Kurečić, Valerija Rogina (8.a) Nikolina Posarić, Iva Pribolšan (8.b) Lucija Jurkić, Mirjana Keliš, Iva Mikulec, Petra Mikulec, David Mrkoci, Nikola Ožvald, Filip Pentek (8.c) Jasmina Jajtić, Matea Pakšec, Toni Radman, Kristina Škof, Kristina Škrlec; učenici Područne škole Donje Batine i Područne škole Martinšćine

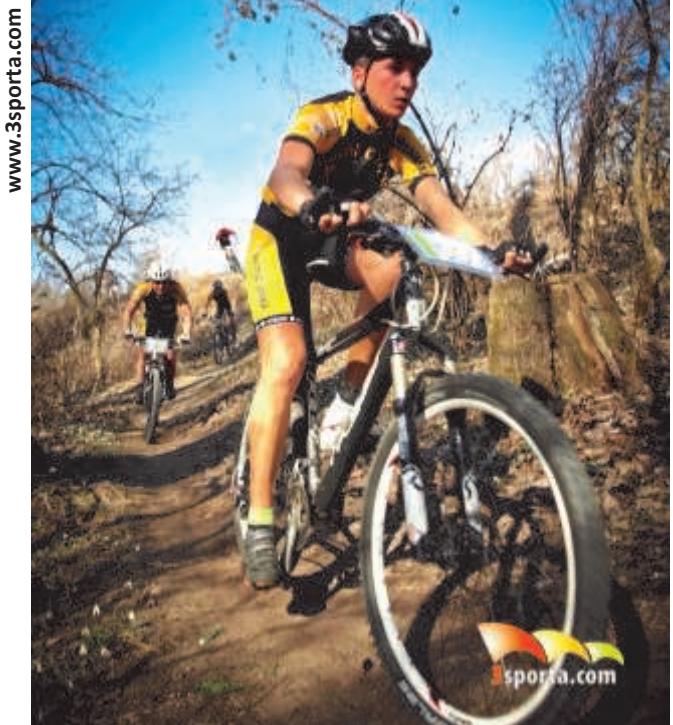
U izradi ovoga broja Iskrice sudjelovali su svi učitelji i stručni suradnici; Krešimir Varga, Željka Kurečić

Autori fotografija: Učenici, stručni suradnici i učitelji OŠ Ante Kovačića, Foto studio "Marta" Zlatar, www.3sporta.com

Tisak: Partenon, Zlatar

Naklada: 150 primjeraka

List izlazi jedanput na godinu

Najbolji, a najmladi

Počeo sam "ludovati" za biciklima još prije škole. S devet godina sudjelovao sam na prvoj rekreativnoj utrci na Dalmatinskim kajkavskim riječima. Bio sam najmlađi sudionik. Poslije sam se učlanio u zlatarski Biciklistički klub "Lastavica". Počeo sam voziti utrke sjeverozapadne Hrvatske i bio sam u samom vrhu — bez obzira na godine. Prva utrka za Cup Hrvatske bila mi je u Crikvenici. Otad redovito sudjelujem na svim utrkama i uvijek sam na postolju. Trenutačno sam vodeći brdski biciklist u ligi sjeverozapadne Hrvatske i borim se za prvo mjesto u Kupu Hrvatske. (Filip Pentek, 8.b)

Tema broja

100 GODINA ŠKOLE U DONJOJ BATINI

4

TO SMO MI!

8

PŠ Martinčina, 170 godina škole u Zlataru, Naočišmaši(ce) generacije, Sjećam se prve ljubavi, Učenicima Zahvalnice, zidu grafiti, 42. Dani kajkavskih riječi

VREMEPOV

12

PROJEKTI

15

Sve što hoću, to i mogu!, Putujemo Europom, Ne parkirajte, dolazi autobus!, Ništa bez kacige!, Od danas mi reguliramo promet ispred naše škole, Čitajmo zajedno, čitajmo naglas!

NAŠ PONOS

20

Zlatarski brend opet najbolji, Suze, Kulike je gliboke?, Projekt za peticu, Svirate li po željama?, U mukotrpnoj borbi znanjem pobijedili glagole i sinonime, Najbolji rođendanski dar, Z puricu nazaj vu Europu, Sedmo mjesto u Lijepoj Našoj, Blic-vijesti, Ponosni smo

KAD ZVONO NE ZVONI 26

Obožavamo (terensku) nastavu, Što trebamo kupiti?, Na-ma ne treba kompas, Vode-e!, Božićna čarolija, Koliko je sati?, Učenici 3.a obilježili Svjetski dan radija, Snimili smo hit, Napraviti film? Mi znamo kako, Dok smo hodali Gornjim gradom, opalio je top!, Sedmaši u Zagrebu, Pticek(i), Putovali smo kroz vrije-me u Tehničkome muzeju

Dragi čitatelji!

Prekrasno je to da su naše Iskrice ušle u svaku treću učeničku obitelj. To govori da školski list ima svoje čitatelje. Nije on tu samo radi mode. Uza zalaganje svih nas i ovaj broj imat će takvu čitanost. To me veseli, a treba veseliti i sve one koji su dali svoj prinos da tako bude. Neka vas ne zbunjuje što naše novine nose broj 54. Stvarno, naš školski list prvi je put tiskan davne školske godine 1957./58. Budimo ponosni na našu us-tajnost.

Urednik

Marko Varga

Erik Hitrec iz 3.b skupio i donio u školu čak 580 starih baterija

Ekoskupina naše škole organizirala je s našom učiteljicom gđom Mari-nom Sibben-Tretinjak akciju skupljanja starih baterija. Najprije sam skupljao baterije u svojoj kući. Onda sam otisao do susjeda i tražio kod njih stare baterije. Nazvao sam baku u Njemačku i pitao da mi ona i njezin prijatelj Berti pomognu skupljati jer rade u tvornici gdje se koriste aparati na baterije. Berti mi je donio 50 komada, a ostalo je skupila baka doma u Njemačkoj. Pomogla mi je i mama. Njezine kolegice sku-pile su 16 baterija. **Na kraju sam u školu donio 580 komada baterija.** Ukupno smo u školi skupili 78 kilograma baterija, a mnogo su nam pomogli interventni policajci (dali su nam 17 kg baterija) i RTV-video serviser Zlatko Varga (15 kg).

IDEMO NA PUT

30

Naš prvi izlet, Zanimljiv i poučan izlet učenika 2.a i 2.b razreda po Hrvatskom zagorju, Stroj Martin proizvodi kutije za mlince, a Omega za kekse i majonezu, Uzbudljiv izlet u Fu-žine i Rijeku, Zemaljski raj, Izbrojili smo 29 gnijezda roda, U posjetu Nikoli Tesli

SVIJET OKO NAS

35

Što vam je ljepeš biti: doktor ili gradonačelnik, Za sviranje gajdi treba imati dobra pluća, Probali smo peruvanske speci-jalitete, Kakvo će biti vrijeme

OBOGAĆENI DUHOM

37

Misije u našoj župi, Sedmaši i osmaši primili sv. potvrdu, Školski karitativci poručuju: Nikad ne smijete gubiti nadu, Zlatarščani pokazali osjećaj za ljude u potrebi, Pomogli smo svima koliko smo mogli, Briga za bližnje u korizmi, Upoznali smo psa koji pomaže čovjeku u svakodnevnim potrebama, Gđa Štefica šije zastore i čeka poziv predsjednika Josipovića, Računala za igru, ali i učenje

KNJIGO(SU)SRETNICA

41

Ponosni smo jer imamo iskaznice s barkodom, Od korice do police, Dobar je taj glumački život, Uđite u svijet Malog princa čitajući 3-D knjigu, Sunčana polja, Vesele zamke, Međunarodni dan pismenosti

SPORT

44

Odbojkašice naše škole druge u županiji, Odjeveni u bijele majice pustili u zrak šarene balone, Školska nogometna liga

ZELENA KRONIKA

46

Ekotjedan, Kakvu vodu pijemo?, Zelena čistka u našemu gradu

OSMAŠI

47

POLIGLOTI

50

Fashion and Technology, Buchstabensalat; Try These Puz-zles; Vicevi

STRIP

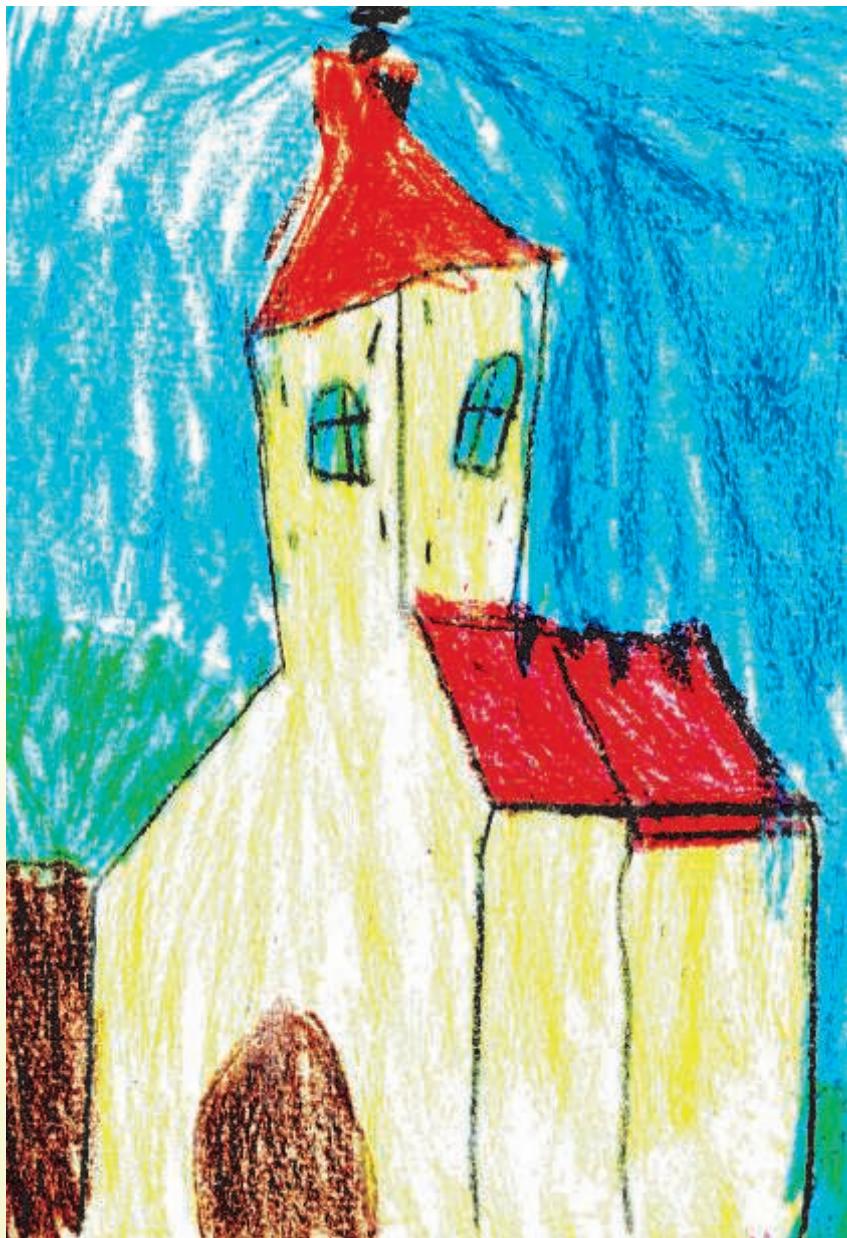
51

U knjižnici

ŠEĆER NA KRAJU

52

Do štrudla od jabuka u devet koraka

Bit ću učiteljica

Moja škola sagrađena je 1912., a to je bilo prije 100 godina. Nekad je razred bio u jednom dijelu, a sada je u dva dijela. Prozori su prije bili drveni, a danas su plastični. U razredu su klupe bile drukčije nego danas — kose i drvene, povezane stolom. Kraj naše male škole sagrađen je zdenac. Obnavlja se 1937. i ove, 2012. godine. Oko zdenca i škole su naše dvorište i igralište. Igralište je veliko te se možemo igrati bilo koje igre ili vježbati bilo koje vježbe. Kada su mama i tata isli u školu, radile su učiteljice Smiljka Jurec i Barka Kušec te Đurđa Kostanjevečki, koja je danas i moja učiteljica. Kroz prošlost škola se obnavljala, a i sada se uređuje za 100. rođendan. Naša škola ima ove prostorije: blagovaonicu, hodnik, WC, kuhinju, dvije učionice te stari stan. U našoj su školi najbolje učiteljice na svijetu. One su dobre prema nama i vole nas poučavati: pisati, čitati i računati. Tu sam naučila prva slova i prve brojeve. Volim ići u školu jer volim svoje učiteljice. Najdraži mi je predmet matematika. Kad odrastem, bit ću učiteljica.

KATARINA MAJDAK, 2. r., šk. god., 2011./12.

Batina moja

Batina moja
Tak si mi liepa
Nišči drugi
Nije tak liep.

Trava zelena
Ko oko blešči
Srce moje
V tebi cveta.

Liepi su puti
I bregi žuti,
Ko nijedan
Drugi svjet.

ANA PRISTARIĆ, 3. r.,
šk. god. 2005./06.

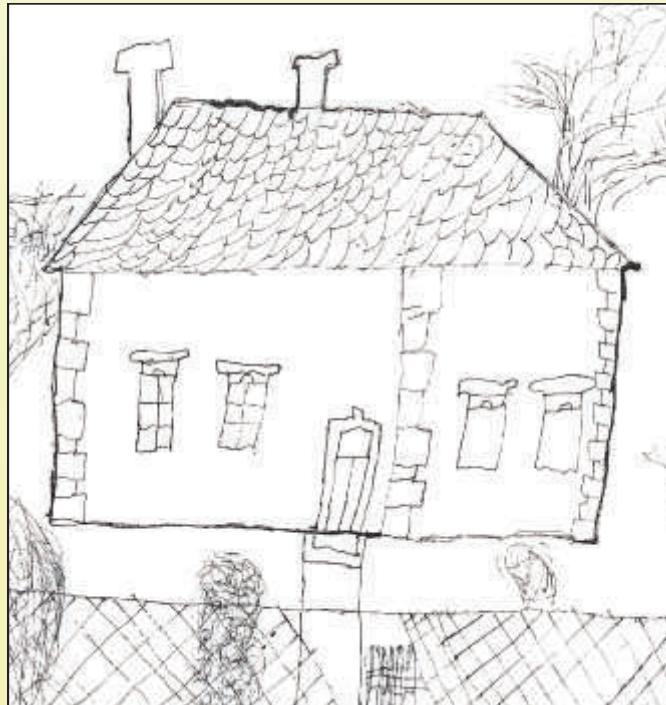
Moja je škola moja majka

Moja škola zove se Osnovna škola Ante Kovačića. Ona je u Donjoj Batini, mojem selu.

Škola je žuta kao najsajnije sunce, ima prizore poput snijega, a vrata boje najfinije čokolade. Ona ima malo učenika. To je dobro jer kad bi ih imala mnogo, ne bismo svi stali u nju. Moja je škola moja majka, a ja njezino dijete.

Volim svoju školu. Ona je moja priateljica i moje malo sretno djetinjstvo. Ona je moj najljepši san.

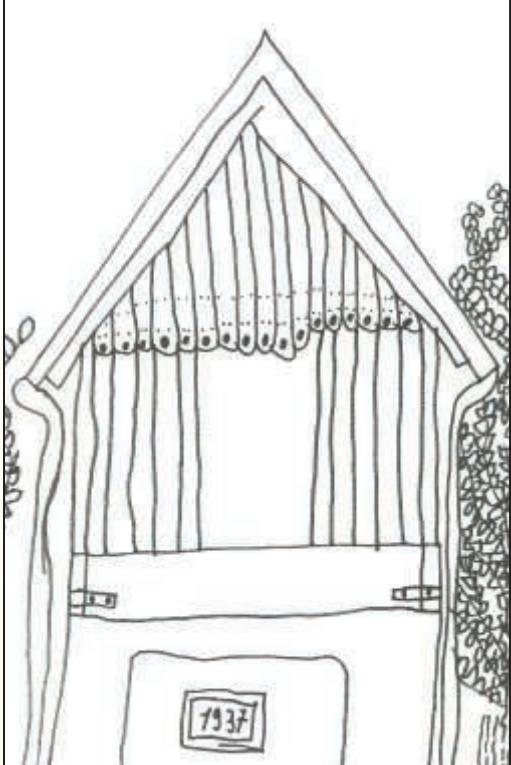
LIDIJA KADOIĆ, 3. r.,
šk. god. 2011./12.

Antonio Buntak, 4. r., šk. god. 2011./12., tehnika: tuš — drvce

NIKOLA PAVLIN, 4. r.,
šk. god. 2011./12.

Stari zdenac u mojojemu selu

Marija Krpanić, 4. r., šk. god. 2011./12.,
tehnika: flomaster

Usredištu mojega sela nalazi se bunar. Taj je bunar jedina građevina u selu koja ima zanimljivu povijest. Sagrađen je, prema pričanju starijih, 1937. godine. Moja baka pričala mi je kako prije nije bilo vodovoda ni vode. Vodu su donosili iz jarka za napajanje stoke i pranje rublja. Vodu za piće donosili su s izvora kraj potoka "Mlinarov zdenček". Davne 1937. godine mještani su se dogovorili da će iskopati bunar.

Bunar su kopali ručno jer tada nije bilo strojeva. Kopali su ga četiri puta četiri metra i četrnaest i pol metara u dubinu. Organizirali su se tako da su kopali dan i noć bez prekida. Zemlju koju su iskopali zaprežnim su kolima odvozili u jarak zvan "Trnje". Kada su iskopali i došli do vode, počelo je zidanje, tj. oblaganje kamenom koji su dovozili zaprežnim kolima s Ivančice. Na kraju su dovršili zdenac s drvenim postoljem — *pocek*. Drveni *pocek* bio je do 1960. godine. Nakon toga napravili su betonsko postolje, ispumpali vodu i očistili zdenac. Moj deda spustio se u bunar, čistio ga i prao. Bunar se koristio do 1975. godine, a tada se u selo uvodi vodovod. Još i danas koristi se voda iz zdenca, osobito ljeti, jer je jako hladna pa je dobra za osvježenje. Bunar još nije nikad presušio, a ako Bog da, nikad i neće.

Prostori mojega djetinjstva

MARIJA KATIĆ, 3. r.,
šk. god. 2006./07.

U mojojemu dvorištu ima jedan kutak kojega se rado sjećam još od svojega ranog djetinjstva. U tom kutku igrala sam se plastičnim posudicama i različitim kutnjicama. I danas u slobodno vrijeme volim ići u taj kutak pa se prisjetim dana kad sam tu radila razne kolačice od blata i kuhala juhe koje nikad nisam jela. To sjećanje ostat će vječno u meni. Kad god pogledam u taj kutak, sjetit će se svojega djetinjstva.

Uskrsni običaji

U mome mjestu najveći blagdan Uskrs slavimo na poseban način. Četrdeset dana prije Usksa pokušavamo se svaki od nas odreći nekih stvari. Tako neki odluče postiti, neki moliti, a neki se posvetiti pobožnosti križnog puta.

I tako sve do Velikog petka kada svi moramo postiti. Na Veliku subotu peku se kolači i boje pisanice lukom i bojam cvijeća. Djeca s očevima prave krije, voze granje i slažu *vuzmenjak*.

Krijes se obično pali navečer ili ujutro prije mise. Stariji pjevaju, zabavljaju se, a mi djeca skačemo i igramo se. Na Uskrs ujutro idemo na misu i blagoslov jela. U košarama nose se šunka, mladi luk, pisanice, kruh i kolači.

Za doručkom se okuplja cijela obitelji i blaguje se blagoslovljeno jelo. Jedni drugima čestitamo: "Sretan i blagoslovljen Vuzem!" Svojim dragima darujemo pisanice koje su simbol Usksa. Uskrs ne bi bio Uskrs kada se ne bismo isповjedili i pričestili.

OD PLOČICE DO RAČUNALA

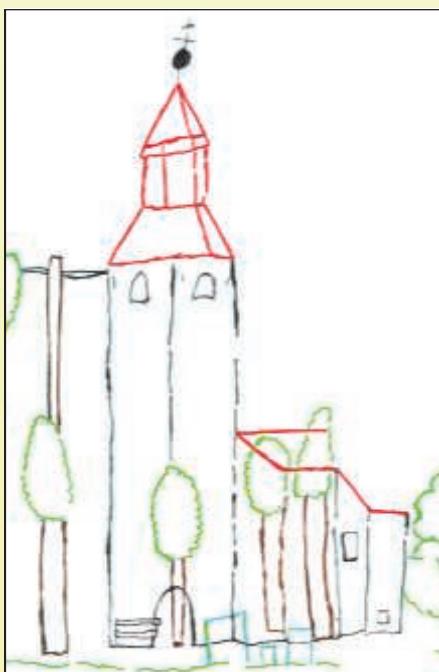
Pričala mi je moja baka da su u batinsku školu išli moj tata, djed, pa čak i pradjet. Djed i pradjet pisali su na pločici kameničićem.

Nikola Pavlin, 4. r., šk. god. 2011./12.

Moje sele
Kak si male,
A tak si liepe.
V mojoj selu
Tak su hiže prazne
Jer nema ljudi.
Na sakom briegu
Kleti su stare.
Deduve trsje je
Pufrkane, zaraščene,
Ali moje sele je
Još naviek moje.

Moje sele

TOMISLAV SVIBEN, 3. r.,
šk. god. 2005./06.

Katarina Majdak, 2. r., šk. god. 2011./12.,
tehnika: flomaster

ANTONIO BUNTAK, 4. r.,
šk. god. 2011./12.

GOSP. MILAN PREIS O SVOJEMU ŠKOLOVANJU U DONJOJ BATINI

Mi smo se sramili, a danas dečko ima pucu u 1. razredu

Nekad je bila velika strogoca, a danas djeca nemaju respektu prema uciteljima, kaže gosp. Preis

Jeste li ponosni na to što vaša pučka škola ujesen slavi 100. godišnjicu?

– Presretan sam.

Kad ste počeli školu u Donjoj Batini?

– Od 1953. do 1957. godine.

Koja su vam bili učitelji?

– Prvi je bio vučitelj Milan Rogina, zatim Jelena Jelačić, a poslije su na školu došli Milivoj i Anđelka Černi.

Koliko vas je bilo u razredu?

– Bila je puna učionica, a to znači da nas je bilo između 35 i 40 učenika. U sredini je bila jedna tračnica, kao hodnik. S jedne su strane u redu bila četiri mjesta, a s druge strane šest. Bilo je četiri-pet redova. Klupe su bile starinske. Na njima je bila rupa za tintu, i u to su se umakali držalo i pero. Kada sam krenuo u školu, imali smo pločicu i kredu, a poslije se pisalo tintom.

Stajao sam u kutu i dobivao packe

Znači, razredi su bili brojniji nego danas?

– Da, bili su brojniji. Danas je u cijeloj školi 16 učenika, a u moje doba bilo ih je samo u jednoj kombinaciji 40!

Jeste li kada za kaznu morali stajati u kutu ili ste dobili packe?

– Da, stajao sam u kutu i dobio packe. I išao sam po šibu. Vučitelj Rogina bio mi je vrhunski! Njemu sam morao ići po čokanče pića, točnije, po rakijicu u bertiju. Doduše, slao bi me za velikog odmora.

Danas nema takvih kazni. Što mislite – je li to dobro ili nije?

– To nije dobro, smatram da su danas kazne za učenike preblage. Nekad je bila velika strogoca. Bili smo velika sirotinja, nismo imali lopte, sami smo ih pravili od čarapa. Bile su to lopte krpenjače.

Tatek mi je bio rudar i učio sam uz karabitericu

Kamo ste išli na izlete?

– Na Ivančicu i u Zlataru. Daljih izleta nije bilo jer nije bilo prijevoza.

Što se jelo u školi za užinu?

– Trumanova jaja i mlijeko u prahu iz američke pomoći. Ponekad i namaz na kruh. To nam je pripremala Bara Fiolić, koja je pomagala u školi kao spremaćica.

Sad živite u Zlataru. Odete li ponekad pogledati svoju staru školu?

– Školu vidim često, ali samo izvana, jer često prolazim tuda

PIŠU: JOSIP GERGURI I SANDRO CESAR, 7.b

Josip Gerguri (lijevo) i Sandro Cesar s gosp. Preisom pred školom

kada idem u svoje rodno selo Purgu.

Postoje li kakve trajne đačke ljubavi?

– Ne, prije nije bilo toga jer smo se sramili više nego mladi danas. Danas već u prvom ili drugom razredu dečko ima pucu.

Imate li kakvu poruku za sadašnje i buduće učenike u Donjoj Batini?

– Bili smo sirotinja. Tatek mi je bio rudar i ja sam učio uza svjetlo karabiterice. Učenicima poručujem da što više uče i da budu bolji i poslušniji, a ne da se samo žale. Sve ono što im učitelji govore za njihovo je dobro, za bolje rezultate. U moje doba bio je veći respekt ne samo prema učiteljima nego i prema svima starijima. Velike su razlike glede odgoja danas i nekada. Danas mladi okrenu glavu na cesti, prave se da te ne vide. Prije nije bilo tako. Obvezno se pozdravljalo s Dobar dan ili Hvaljen Isus i Marija! Imam poruku i za starije. Vraćajte se na Batinu kako bi bilo više djece, da se poveća natalitet.

Izlet u dvorac Trakošćan

Vesela valentinovska potraga

Naučili smo gasiti požar ručnim aparatom

PROŠLO JE JEDNO STOLJEĆE OD POČETKA NASTAVE U DONJOJ BATINI

Naša 100. školska godina

U školi je 16 učenika, a znanje nam prenose učiteljice gđa Đurđa Kostanjevečki i gđa Ana Marija Korpar. Redovito nas posjećuje vjeroučiteljica gđa Ivana Lisak, a dolaze nam i učitelji stranih jezika iz Zlatara

Školska zgrada u Donjoj Batini otvorena je 9. rujna 1912. godine. Zadnjih godina ugrađen je u školi novi pod, postavljeni su novi prozori i obnovljen je krov. Okoliš škole krasí obnovljeni zdenac, a velike travnate površine čekaju učenike spremno svake jeseni.

Pratimo sve u zemljii i u svijetu

U našoj je maloj školi ove godine 16 učenika. Prvi razred polazi pet učenika, u drugom ih je razredu četvero, u trećem je razredu troje djece, a četvrti razred napustit će ovoga ljeta troje dječaka i djevojčica. Znanje i vještine prenose nam učiteljice, gđa Đurđa Kostanjevečki i gđa Ana Marija Korpar, a re-

dovito nas posjećuju vjeroučiteljica gđa Ivana Lisak te učitelji stranih jezika iz Zlatara. Tijekom nastavne godine pratili smo događanja u zemljii i svijetu.

U prvom tjednu rujna prisjetili smo se Međunarodnog olimpijskog dana prigodnim sportskim aktivnostima.

U listopadu smo obilježili Dječji tjedan. Danu kruha posvetili smo jednu listopadsku srijedu.

U veljači smo se upustili u zimske radošti. Na Valentinovo smo pretražili školsko dvorište u kojem smo pronašli darove. Fašničko veselje upotpunili smo plesom pod maskama. U korizmi smo očistili školski okoliš i pripremili se za Uskrs,

obilježavajući Dan voda i Dan šuma. U travnju smo za Dan planeta Zemlje očistili ulice sela. Početkom svibnja posjetili smo Krapinu, Lepoglavu i dvorac Trakošćan.

Veterinar, pa vatrogasci

Krajem svibnja posjetio nas je u školi veterinar gosp. Goran Domitran kako bi govorio o životu sa životinjama. Sutradan u goste su nam došli članovi DVD-a Donje Batine. Sastavili smo ekipu koja će predstavljati Vatrogasnu mladež Donje Batine na natjecanju u Kumrovcu.

U lipnju smo odali počast Anti Kovačiću i za njegov rođendan proslavili Dan škole.

Tijekom ljeta škola će osvanuti u novom ruhu jer će odjenuti novo pročelje. Tako će naš "mali dvorac" spremno dočekati proslavu 100. godišnjice škole zakazanu za listopad 2012. godine. Već se odavno pripremamo za tu veliku obljetnicu. Prionuli smo onome što najbolje znamo pa smo tijekom proljeća likovnim radovima ovjekovječili našu školicu, obnovljeni zdenac i kapelu svetog Jakova. Vidiemo se za koju godinu u Zlataru.

Tri najbolje maske na fašniku

Posjetio nas je gosp. veterinar Goran

Učiteljice i učenici iz Donje Batine

U NAŠOJ SU MALOJ ŠKOLI OVE GODINE TRI ODJELJENJA

Uvijek veselo u PŠ Martinščini

Gđa županica na završnoj priredbi

Lijep pozdrav iz Martinščine

Naša školska godina u PŠ Martinščini počela je malo drugačije. Naime, dobili smo još jedno odjeljenje, pa je time organizirana nastava s odjeljenjem prvog razreda, trećeg razreda i kombiniranim odjeljenjem drugog i četvrtog razreda. Dobili smo tako i novu učiteljicu prvoga razreda — gđu Dušanku Golik, koja je s nama od listopada. Treći razred nastavila je voditi učiteljica Ljiljana Mutak, a kombinirano odjeljenje učiteljica Valentina Lebić-Naumovski. Sve nas ukusno je hranila teta Katica Grandavec.

Jedna od boljih priredbi

U prvom polugodištu ostvarili smo sve što smo i planirali. Tradicionalno smo obilježili dan sv. Martina na kojemu smo svi sudjelovali: izrađivali smo suvenirčice koje smo dijelili posjetiteljima, recitirali smo na sv. misi, primali goste u našoj školi, pa i veselo se družili uz domjenak.

Posjetili smo i prvi put Kazalište lutaka u Zagrebu, koje nas je oduševilo prikazanom predstavom, posjetili smo Glavni kolodvor i Trg kralja Tomislava, naravno sve to u društvu naših prijatelja iz Donje Batine. Slijedila je božićna priredba koju smo sa srcem pripremili i tako dobili komentare da nam je to jedna od boljih priredbi. Naravno da smo oduševljeno otisli na zasluzeni zimski odmor.

Maslinove grančice za izlet

Vratili smo se u školske klupe i ubrzo pričali o ljubavi. Otkrile su se i nove simpatije, a tko se komu sviđa, to ostaje naša tajna. Fašnik je bio tradicionalan. Došli smo zamaskirani u različite likove iz crtića, filmova... i takvi prošetali mjestom — pjevajući i razveseljavajući mještane koji su nas darivali jajima, slatkišima, krafnama, a i novcem. Novac smo sačuvali za izlet. Tim novcem platit ćemo si sok uz ručak. Za izlet smo, u organizaciji župnika Ivana Mikeca, prodavali maslinove grančice na Cvjetnicu i tim novcem umanjili cijenu izleta. Obilježili smo i sve važne datume različitim radionicama: Dan voda, Dan planeta Zemlje... Majkama smo napravili darove za njihov dan. Ubrzo se približio kraj godine. Na izlet smo se uputili s učenicima iz Donje Batine i posjetili Krapinu, Trakošćan i Lepoglavu. Uživali smo u lijepom danu i igrama u prirodi, a i mnogo smo vidjeli i naučili.

Na završnoj priredbi čekalo nas je iznenađenje. U našu je školu stigla krapinsko-zagorska županica gđa Sonja Borovičak koja je s nama proslavila kraj godine. Sv. misom zahvalnicom zahvalili smo Bogu na uspješnoj školskoj godini, a i na ljetnim praznicima koji su nam toliko dragi. Vidimo se sljedeće godine.

Učiteljice i učenici iz PŠ Martinščine

170 godina škole u Zlataru

Zahvaljujući osnivaču, Krapinsko-zagorskoj županiji, prošle je godine postavljena na cijelu školsku zgradu toplinska izolacija, a naša je škola dobila nadaleko prepoznatljivu, vedru narančastu fasadu

U prepunoj Sokolani proslavila je 6. lipnja Osnovna škola Ante Kovačića iz Zlatara svoj 170. rođendan. Učenici, njihovi roditelji, zlatarski gospodarstvenici, predstavnici udruge, direktor zlatarske poslovnice ZABA-e, sadašnji i umirovljeni djelatnici, predstavnici zlatarskih institucija na čelu s predsjednikom Gradskog vijeća gosp. Josipom Pavlinićem, gosp. vlč. Josip Čukman i izaslanik krapinsko-zagorske županice gosp. Stanko Majdak s velikim su pljeskom popratili svaku točku bogatog programa u kojem su nastupili školski zbor, recitatori, dramska i tamburaška skupina, mali folkloriši i plesna skupina.

Dva milijuna kuna za obnovu škole

Ravnateljica gđa Rajna Borovčak iznijela je ukratko povijest zlatarske osnovne škole te podsjetila na prvog učitelja Ladislava Kutnjaka. Škola ima danas, uključujući područne škole Donju Batinu i Martinštinu, 411 učenika kojima se nastoji osigurati ugodno, sigurno i poticajno ozračje za upijanje znanja i vještina.

– To je prepoznala i Krapinsko-zagorska županija pa smo u obnovu škole u prošle četiri godine uložili dva milijuna kuna – rekao je izaslanik županice gosp. Stanko Majdak.

– Prošle je godine postavljena na cijelu zgradu toplinska izolacija te je ona dobila novu, vedru prepoznatljivu narančastu fasadu. Saniran je krov i salonitne ploče zamijenjene su limom. Usto, sva stara stolarija na prozorima zamijenjena je

Škola ima prepoznatljivu narančastu boju

novom PVC-stolarijom. Gospođa županica Sonja Borovčak i prijašnji župan dr. sc. Siniša Hajdaš Dončić, kao predstavnici osnivača škole, s mnogo su razumijevanja ulazili u sve ove projekte i na tome smo im zahvalni – istaknula je ravnateljica.

Najboljima knjige

Osim u materijalno, škola trajno ulaže u intelektualno i provodi humanitarne projekte. Ravnateljica gđa Rajna Borovčak potom je učenicima koji su sudjelovali na državnim natjecanjima, a bilo ih je 14 pojedinaca te školski zbor, podijelila knjige i priznanja.

Priredba mi se jako svidjela. Najbolji su mi bili zbori. Svidjelo mi se kad je ravnateljica marljivim učenicima dijelila knjige — za njihov veliki trud u školi i izvan nje.

Daniel Plač, 6.b

Dan OŠ Ante Kovačića obilježili smo i sportskim susretom odbojkašica naše škole i odbojkašica Srednje škole Zlatar. Naše odbojkašice bile su uvjerljivo bolje.

Jan Stjepan Dominić, 7.b

ŠKOLSKA TRADICIJA

Najosmaši(ce) generacije

Na završnoj priredbi učenika osmih razreda Osnovne škole Ante Kovačića Zlatar proglašeni su najosmaši generacije. To su Iva Pribolšan iz 8.a (prva slijeva), Iva Mikulec iz 8.b (prva zdesna) te Jasmina Jajtić iz 8.c razreda. Ravnateljica gđa Rajna Borovčak uručila im je nagrade – vrijedne knjige, kozmetičke darove te poklonbon za šišanje i frizure, dar Frizer-skog salona Mira i Petra u Zlataru.

PIŠE: MARKO VARGA, 7.a

Lorena i gđa Kurečić-Mijatović

BLIC INTERVJU RAZGOVARALI SMO S NOVOM UČITELJICOM IZ BIOLOGIJE

Sjećam se prve ljubavi

Ime? Martina ... **Prezime?** Kurečić-Mijatović ... **Datum rođenja?** 4. studenoga 1984. ... **Hobi?** Čitanje, igranje sa sinom ... **NAJjelo?** Pohane palačinke ... **NAJpiće?** Cedevita ... **NAJ-film?** Harry Potter ... **NAJknjiga?** Harry Potter ... **Žalite li za nečim u životu?** Ne ... **Jeste li ikad markirali?** Ne ... **Prva ljubav!** Sjećate li se je? Da, sjećam ... **Najluđa stvar koju ste napravili u životu?** Stavila sam ružnu sliku jedne djevojke na pano i pokraj toga sam napisala nešto ružno o toj djevojci ... **Poruka učenicima?** Uživajte i iskoristite sve lijepo dane mladosti, ali ne zaboravite učenje!

PIŠE: LORENA JUREC, 7.a

UČENICI NAŠE ŠKOLE SUDJELOVALI NA BROJNIM DOGAĐANJIMA UZ DAN GRADA ZLATARA

Učenicima Zahvalnice, zidu grafiti

Dani grada Zlatara održavali su se od 22. do 29. travnja 2012. godine. Na njima su upriličeni mnogi sportski i kulturno-zabavni programi. Predstavile su se i zlatarske udruge. Naši učenici koji su bili najbolji na županijskim natjecanjima i njihovi mentori primili su Zahvalnice koje im je uručio gradonačelnik gosp. dr. sc. Miroslav Kopjar. U Sokolani su se predstavljali zlatarski tamburaši, zbor OŠ Ante Kovačića i folklorna skupina nižih razreda. Na mnogim događajima prisustvovali su naši učenici, ali i poznate osobe našega grada. Uz Dan grada Zlatara organizi-

Mihael Grzelja prima Zahvalnicu grada Zlatara

PIŠU: GOROSLAV VUK I SANDRA ŠTAHAN, 7.b

rano je i oslikavanje zida iza Sokolane. Učenici viših razreda naše škole pod vodstvom profesora likovne kulture gosp.

Učenici naše škole oslikali su zid iza Sokolane

Zvonka Šarčevića obogatili su različitim grafitima urbani prostor. Sponzor akcije bila je tvrtka Preis.

NAŠA ŠKOLA DALA PEČAT SVIM DOGAĐANJIMA NA VELIKOJ ZLATARSKOJ PRIREDBI

42.

DANI KAJKAVSKE RIJEĆI

OŠ Ante Kovačića bila je, tradicionalno, domaćin izložbe "Čovjek čovjeku", na kojoj su izloženi likovni radovi učenika kajkavaca iz cijele Republike Hrvatske

Na Zboru malih pjesnika nastupili su gosti iz Žminja

Dodjela nagrada na Likovnoj izložbi "Čovjek čovjeku"

Predstavljanje tradicionalne izrade licitara u Gradskoj knjižnici

Svečanim otvorenjem 23. rujna u zlatarskoj Sokolani počeli su 42. Dani kajkavske riječi. Program je otvorila folklorna skupina koju je uvježbala gđa Anita Petanjek-Macan, a nastupili su i recitatori Osnovne škole Ante Kovačića Zlatar.

Nagrada Kristini Škrlec za njezine Tri stojeće figure

U Galeriji izvirne umjetnosti otvorena je iste večeri izložba slikara Zagorskog kruga iz 1971. godine. U našoj je školi, tradicionalno, u subotu održana priredba "Čovjek čovjeku". Izložba je okupila učenike, autore odabralih likovnih radova pristiglih iz škola kajkavskoga govornog područja iz cijele Hrvatske. Izložbu je postavio u predvorju škole naš profesor likovne kulture gosp. Zvonko Šarčević. Među ovogodišnjim laureatima nagrade koja se dodjeljuje na toj izložbi bila je i Kristina Škrlec, učenica 8.c razreda, čiji je rad izvedba poznatog umjetničkog djela Henryja Moorea "Tri stojeće figure".

Potom je u Sokolani održan Zbor malih pjesnika. Učenici iz škola kajkavskoga govornog područja recitirali su svoje stihove odjeveni u tradicionalne nošnje krajeva iz kojih dolaze. Dvoranom je zvonio KAJ, ali i ČA i ŠTO, jer su nas posjetili gosti iz Žminja i Cernika. U programu je s nekoliko pjesama nastupio zbor naše škole koji vodi prof. glazbene kulture gđa Josipa Hopek. Nagrađena je Brigitka Adanić iz 7.c, koja je recitirala pjesmu "Veter".

Trsek u Sokolani, a licitarska srca u knjižnici

Na Festivalu Dječje kajkavske popevke, što je održan u nedjelju, 25. rujna, u Sokolani, nastupile su učenice naše škole Ines Šuka, Ljiljana Varga, Ana Varga i Klara Nadine Parlaj. Izvele su pjesmu "Trsek" koju su uglazbili učenici Osnovne škole Ante Kovčića Zlatar pod vodstvom profesorice glazbene kulture gđe Josipe Hopek.

U ponedjeljak bili smo u Gradskoj knjižnici na hommageu zlatarskim stvarateljima Stanku Juriši, Stanku Dominiću i Stjepanu Draganiću. U glazbenom dijelu nastupila je na violinu Jelena Kadoić, učenica petog razreda naše škole kojoj je to bio prvi javni nastup.

U srijedu smo također bili u Gradskoj knjižnici. Gđa Gordana Mahmet Habazin iz licitarske radnje "Mahmet" u Mariji Bistrici predstavila je stari tradicijski zanat — izradu licitara.

Usto, 7.b razred obilježio je Dane kajkavske riječi plakatom koji su učenici napravili i postavili s razrednikom gosp. Predragom Cebocijem pokraj učionice njemačkog jezika.

Kao i svake godine, izviđači su sa svojom starješinom gđom Svetlanom Mezak sudjelovali na Pajdaškom sprehajanju.

PIŠU:

IVA PRIBOLŠAN, 8.a; KRISTINA ŠKRLEC, 8.c; PETRA BABIĆ, 7.b; ANA VARGA, 3.b; MAJA BINGULA, 7.c; ANERA FIJAČKO, 4.b; LUCIJA PRETKOVIĆ, 5.b

Prođe još jedna

RUJAN

Kad smo došli u prvi razred, bili smo jako uzbudjeni

Posjetio nas je policajac Zlatko Kucelj i govorio o prometu

LISTOPAD

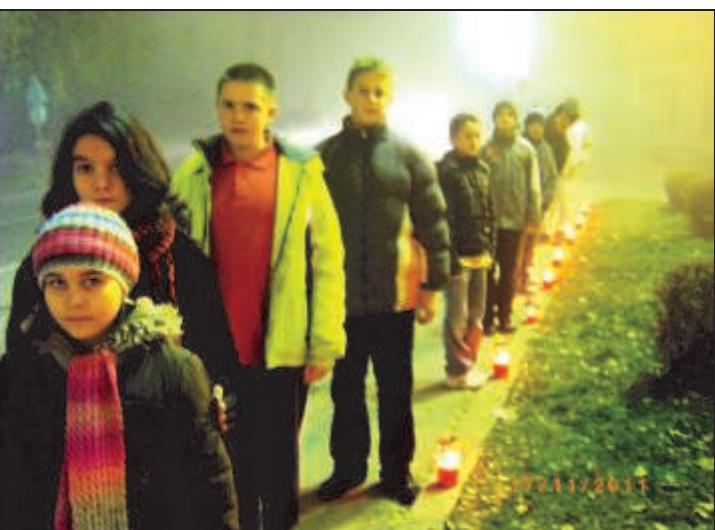

Mali povjesničari obilježili su Dan neovisnosti

Proslavili smo Dan kruha i Dan zahvalnosti za plodove zemlje

STUDENI

S našim razrednikom gosp. Posarićem sjetili smo se Vukovara

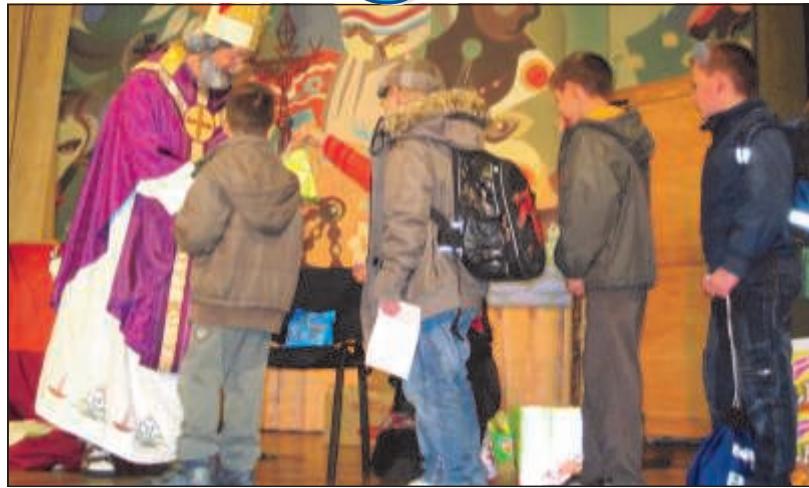

Bili smo na susretu pjesnika Slavonije i Baranje

školska godina

Lana je izradila adventski vjenčić

Sveti Nikola posjetio nas je u Sokolani, a u školi bila je božićna priredba

Posjetili su nas ministrica, župan i troje saborskih zastupnika

SIJEČANJU

Ne morate se tak bojati! Ne bu injekcije!

I naši učitelji moraju na sistematski pregled

Ljubavna pisma za Valentinovo

Ali mi uistinu idemo u EU

Osmijeh za osmijeh u snježnom Zlataru

VELJAČA

Bili smo na Poju riči materinske u Primoštenu

Prodavali smo narcise za prevenciju protiv raka

TRAVANJ

Deveti smo u sjeverozapadnoj Hrvatskoj po broju skupljenih baterija

Mali knjižničari izrađivali su marljivo sa svojom voditeljicom gđom Veronikom uskrsne aranžmane

Gosp. Ceboci s učenicama izradio je uskrsni pano

Profesionalna orientacija za osmaše

LIPANJ

Vježba evakuacije iz škole

SVIBANJ

Gotovo je, gotovo!

U izradi vremeplova surađivali: Paula Sviben, 1.a; Ana Latin, 1.a; Matija Behin, 6.b; Maja Bingula, 7.c; Lovro Posarić, 6.a; Klara Nadine Parlaj, 6.b; Lana Juretić, 7.b; Lucija Katić, 4.b; Marko Varga, 7.a; Dario Škof, 6.b; Sandro Cesar, 7.b; Josip Gerguri, 7.b; Toni Radman, 8.c; Ljiljana Varga, 6.a; Iva Pribolšan, 8.a; Ana Varga, 3.b; Dorotea Bajzek, 3.b; Katarina Grandavec, 7.b; Petra Pazić, 6.b; Kristina Škof, 8.c; Kristina Škrlec, 8.c

POSTALI SMO PODUZETNICI

ŠTO HOĆU - MOGU!!

Sve što hoću, to i mogu!

Naša se škola uključila u projekt Dječji tjedan poduzetništva. Morali smo izraditi zadani predmet, osmisliti reklamu i prezentirati sve u školskoj dvorani

O Š Ante Kovačića uključila se u projekt Dječji tjedan poduzetništva. Izabrani učenici iz svih razreda okupili su se u školi 12. listopada 2011. u 9 sati. U veselom ozračju sudjelovali su u planiranju, izradi i reklamiranju određenih predmeta. Sedmi i osmi razredi izrađivali su kaleidoskop.

dijelili smo se u nekoliko grupa. Prva je grupa radila na dizajnu, druga je napravila kaleidoskop, a treća reklamu. Nakon izrade pripremili smo prezentacije svojih projekata u školskoj dvorani na kojoj smo učiteljima, roditeljima, prijateljima i gostima po-

kazali stečena znanja i vještine. Gđa Brankica Novosel iz Ministarstva rada i poduzetništva podijelila je svim učenicima diplome. Postali smo poduzetnici! Na kraju smo svi zajedno pogledali zabavnu i poučnu predstavu "Što hoću — mogu".

PIŠE: PETRA BABIĆ, 7.b

U našoj grupi bili su učenici trećih i četvrtih razreda. Ispleli smo vijače i na njih stavili ručke napravljene od kartona. Izradili smo plakat za reklamiranje vijača. (Jana Kudelić, 4.a)

Prvi i drugi razredi radili su sok od jabuka. Naribane jabuke stavili smo u prešu i tako dobili sok kojim smo punili boce. Na boce smo nalijepili etikete. (Nika Rihtarić, 1.a)

Naša je grupa proizvodila zvečke. (Luka Lukavečki, 6.b)

Sedmaši i osmaši napravili su kaleidoskop

Putujemo Europom!

Naša je škola obilježila 9. svibnja Dan Europe. Svaki je razred predstavljao jednu europsku državu. Učenici su bili kreativni i maštoviti. Pozvali smo Zlatarčane da nam se pridruže u ovom neobičnom putovanju i kušaju specijalitete pojedinih država. Na licima naših gostiju vidjelo se zadovoljstvo

5.a

5.b

6.a

6.b

5.a razred predstavlja je Nizozemsku. Gđa Mary iz te zemlje poslala im je nizozemski sir, bombone, klonpe, salvete i balone. Imali su radionice tulipana i vjetrenjača. Svaki posjetitelj dobio je tulipan. **5.b** predstavlja je Češku. **6.a** predstavlja je Austriju. Najveću pozornost svih posjetitelja privlačila je Sacher-torta. Nismo uspjeli otkriti kamo je nestala na kraju priredbe. To je ostala tajna, kao i recept za tu ukusnu tortu. **6.b** predstavlja je Grčku. Posjetitelji su mogli "prigrinuti" grčku salatu, masline i smokve. **7.a** predstavlja je Italiju. Na njihovim stolovima našlo se svega — od ukusne pizze i špageta do maketa automobila i talijanskih nogometnih dresova. **7.b** predstavlja je Njemačku. Napravili su maketu Allianz Arene u kojoj se igrao finale Lige prvaka. Kad je netko ušao u razred, učenici su ga pozdravljali njemačkim pozdravom Guten Tag. **7.c** predstavlja je Ujedinjeno Kraljevstvo. Svi posjetitelji mogli su uživati ispijajući tradicionalni engleski čaj s mlijekom. Učenice su uređivale gostima nokte oslikavajući ih engleskom zastavom. Posjetitelje su zabavljali Škoti u kiltovima. Nismo vidjeli je li našim Škotima tko zavirivao pod kilt! **8.a** predstavlja je Francusku. Izradili su makete Eiffelova tornja i brzog vlaka TGV-a. Posjetitelje su dočekivali ukusnim kroasanim. **8.b** predstavlja je Dansku. Učenici su ispekli danske kekse s maslacem i napravili ukusne danske sendviče. "Smazali" su ih dok si rekao (danski) keks. **8.c** predstavlja je Poljsku. Podsjetili su nas na papu Ivana Pavla II. te zapjevali pjesme koje je napisao. Gosti su mogli naučiti o radu Nikole Kopernika, ali i prisjetiti se teške povijesti Auschwitza i Treblinke.

Surađivali: Antonija Latin, 5.a; Lovro Posarić, 6.a; Dora Vajdić, 6.b; Lorena Jurec, 7.a; Sandro Cesar, 7.b; Maja Bingula, 7.c; Nikolina Posarić, 8.a; Lucija Jurki i Mirjana Keliš, 8.b; Jasmina Jajtić, 8.c i njihovi razrednici; članice Novinarske skupine Nikolina Kurečić i Valerija Rogina,

ŠKOLSKA PROMETNA JEDINICA POSTAVILA ZNAK

Ne parkirajte, dolazi autobus!

Ako netko parkira na zabranjenom mjestu, dočekat će ga pisamce

Naša Školska prometna jedinica vodi već dugo "bitku" s nesavjesnim vozačima koji parkiraju svoja vozila na mjestu koje je predviđeno isključivo za zaustavljanje školskog autobusa. Stoga su odlučili, uz dopuštenje naše ravnateljice gđe Rajne Borovčak i Grada Zlatara, postaviti prometni znak.

Grad Zlatar darovao je cijev i pribor za postavljanje znaka, a radove su obavili naši vrijedni domari, gosp. Josip Pavlinić i gosp. Ivan Šaško. Znak je donacijom uspio pribaviti voditelj ŠPJ-a gosp. Predrag Ceboci.

Pod brisačima vozila parkiranih na zabranjenom prostoru ostavlja se poruka Grada Zlatara o prometnom prekršaju, a registrarske oznake vozila koja to čine učestalo prijavljuju se našem gradskom područnom policajcu.

Školska prometna jedinica nuda se od svega srca da se nesavjesni vozači neće više zaustavljati na mjestu zabranjenog parkiranja.

PIŠE: SANDRA ŠTAHAN, 7.b

Ništa bez kacige!

Učenici 5.a i 5.b razreda Osnovne škole Ante Kovačića Zlatar polagali su 29. svibnja 2012. praktični dio u projektu "Sigurno upravljanje biciklom".

Nakon uspješno riješena ispita položili su i vožnju biciklom po poligonu te osnovna pravila o sigurnosti u prometu. Ispit su izvršili na poligonu koji je postavio domaći gosp. Ivec Šaško.

Cijeli projekt vodile su učiteljica tehničke kulture gđa Ankica Zaić-Žerjavić i školska pedagoginja gđa Vlatka Prpić.

Moje je mišljenje o ovome projektu pozitivno i podržavam projekt jer dobro je što su učenici naučili pravila ponašanja za vožnju biciklom! To će im dobro doći u svakodnevnoj vožnji biciklom po prometnicama.

PIŠE: JAN STJEPAN DOMINIĆ, 7.b

Tri, četiri sad!

SEDMAŠI NAUČILI PROMETNA PRAVILA

Od danas mi reguliramo promet ispred naše škole

Na satu njemačkoga pitao nas je naš učitelj gosp. Predrag Ceboci želi li se tko uključiti u Školsku prometnu jedinicu. Javilo nas se nekoliko iz razreda. Ubrzo je u školu došao gosp. Tomislav Zajec koji nam je objasnio prometna pravila i znakovе. U početku smo se malo bojali policajca, ali kad se on našao, straha je nestala. No, nismo mogli na cestu jer nismo imali iskaznice. Gosp. Zajec podijelio nam je iskaznice 10. studenoga, a tom svečanom činu bila je nazvana i naša ravnateljica koja nam je čestitala. Gosp. Ceboci napravio je raspored i otad i mi s osmašima reguliramo promet pred školom.

PIŠU: IVAN VALJAK i TIN BRUČIĆ, 7.b

Knjižničar Saša sa svojom kujicom Larom

Čitale su nam i studentice, buduće učiteljice

PROČITALI SMO "PAUKOVU MREŽU"

Čitajmo zajedno, čitajmo naglas!

U razredu održali smo izlučno natjecanje

U međuškolskom projektu sudjelovale su škole iz Belca, Mača, Lobora te zlatarska osnovna škola

Probudivši se ujutro, nisam znao da nas u školi čeka iznenađenje. Učiteljica nam je kazala kako smo odabrani za projekt "Čitajmo zajedno – čitajmo naglas!" Na sat nam je došao gosp. Denis Vincek, naš školski knjižničar, i objasnio da će u projektu sudjelovati učenici i knjižničari iz četirišu škola te da će na kraju biti kviz. Na satovima ćemo čitati naglas knjigu "Paukova mreža". Kad je počeo drugi sat, knjižničar nas je upoznao s gosp. Sašom Sabolom (knjižničarom iz Mača). Gosp. Saša pročitao nam je prvo poglavlje knjige pa smo o tome razgovarali. S njim je bila i njegova kujica Lara jer je taj dan bio Svjetski dan zaštite životinja. Mi djeca shvatili smo koliko su životinje drage. Moramo im pomagati i paziti na njih. Još nekoliko puta nam je gosp. Denis čitao na satu ovu zanimljivu knjigu, ali smo i mi doma čitali roditeljima naglas, a roditelji nama. Nakon svakog čitanja dobili smo i zadatke koje smo trebali riješiti. U našoj školi imali smo izlučno natjecanje i za finale odabrani su Andro Klancir i Arijana Kreš. U Gradskoj knjižnici finale je vodila gđa Lovorka Puklin. Mi smo jako navijali za natjecatelje iz naše škole. Andro i Arijana pokazali su najbolje znanje o pročitanoj knjizi i osvojili su prvo mjesto. Cilj je ovoga projekta da se svi mi prisjetimo da čitajući knjige obogaćujemo svoje znanje i maštu. Ovaj projekt mi se sviđa. Pomoći njega sam shvatio da i čitanje može biti zanimljivo.

Pobjednici kviza Andro i Arijana s gđom Lovorkom

PIŠE: IVAN PLANČUTIĆ, 4.b

Pripremajući se za kviz izradili smo dva plakata

PIŠE: SANDRA ŠTAHAN, 7.b

55. GLAZBENE SVEČANOŠTI HRVATSKE MLADEŽI

Varaždin, 16. - 17. svibnja 2012.

NASTAVLJAMO ZLATNU TRADICIJU NAŠEGA PJEVAČKOG ZBORA NA DRŽAVNOM NATJECANJU U VARAŽDINU

Zlatarski brend opet najbolji

Osnovna škola Ante Kovačića već 27 godina zaredom sudjeluje na Glazbenim svečanostima hrvatske mladeži. Školski zbor starijeg uzrasta vodi profesorica Josipa Hopek, legenda zborskog pjevanja

Pjevački zbor starijeg uzrasta OŠ Ante Kovačića pod dirigentskim vodstvom gđe Josipe Hopek sudjelovao je u četvrtak, 17. svibnja, na 55. Glazbenim svečanostima Hrvatske mladeži u Varaždinu i osvojio je prvo mjesto.

Najčešće osvajana zlata

Riječ je o izuzetno velikom uspjehu jer je to 27. put zaredom da zlatarska osnovna škola nastupa na toj svečanosti koja ima karakter državnog natjecanja.

– Uspjeh je tim veći ako se ima na umu da su najčešće osvajane zlatne plakete, bilo je samo nešto srebrnih i jedna brončana – ističe profesorica Josipa Hopek koja u zlatarskoj školi radi 30 godina.

Put do prvog mjesta

Do prvaka države taj je školski zbor s 30 učenica od 5. do 8. razreda došao osvo-

Mirna Posarić i Željka Kurečić, donedavno učenice naše škole, pozvane su u Djevojački zbor Hrvatske, u kojem sudjeluju najbolji djevojački glasovi od 12. do 18. godine. Bile su dva tjedna u Zagrebu i nastupile su u Lisinskom. (Ž. Kurečić)

jivši prvo mjesto na županijskom natjecanju u Zaboku, a potom je svoje glasove "odmjero" sa još tri najbolja zbara u kategoriji B – zborovima iz OŠ Nedelišće, OŠ Vinica i OŠ Garešnica. Prosudbena komisija istaknula je kako je svojom

Svake se godine u Krapini održava Tjedan kajkavske kulture. Ponosna sam jer sam nastupila na Dječjem festivalu "Kaj u riječi, pjesmi, slici i plesu". Sa mnom su nastupile Klara Nadine Parlaj, Ljiljana Varga i Ines Šuka. (Ana Varga, 3.b)

kvalitetom i kontinuiranim radom zlatarski zbor pridonio i boljitku Glazbenih svečanosti u prošla tri desetljeća te je okrunjen nazivom "zlatarski brend", a profesorica Hopek titulom legende zborskog pjevanja.

Suze

EKO-FOTKA 2012.

Moja fotografija "Suze" odabrana je na državnom natječaju Eko-fotka 2012. i predstavljena je na prigodnoj izložbi u Osnovnoj školi Ferdinandovac u petak, 4. svibnja.

PIŠE: MARKO VARGA, 7.a

ČETVERO ČETVRTAŠA NA DRŽAVNOJ SMOTRI U ZAGREBU

Projekt za peticu

Učenici Osnovne škole Ante Kovačića Zlatar Goran Brlić, Ivona Habuš, Arijana Kreš i Patrik Petrić sudjelovali su 22. svibnja na Državnoj smotri projekata Odgoja za demokratsko građanstvo. Krenuli smo kombijem iz Zlatara u 7 sati ujutro prema Zagrebu. Posjetili smo gradsku vijećnicu, a poslije smo se pripremali za svoju prezentaciju. Mislim da smo bili dobro pripremljeni i da smo naš projekt odlično predstavili i ostavili sjajan dojam kod sutkinja. Na pitanja smo rječito odgovarali. Usljedio je odmor i obilazak Zagreba. Bili smo u Zagrebačkoj katedrali, a posjetili smo, naravno, i McDonald's. Nakon odmora i druženja vratili smo se na dodjelu pohvalnica što je nama djeci bio najbolji dio smotre. Zadovoljni i sretni napustili smo Zagreb. S nama su u pratnji bile pedagoginja gđa Vlatka Prpić te učiteljice gđa Vesna Ceboci i gđa Anita Petanjek-Macan, koja je bila naša mentorica.

PIŠE: ARIJANA KREŠ, 4.b

PIŠU: DOROTEA BITUH I PATRIK PETRIĆ, 4.b

MALI FOLKLORAŠI

KULIKE JE GLIBUKE? 15 milji! Horuk!

Ima nas 27. Naša stručna voditeljica gđa Anita Petanjek -Macan kako je ponosna na nas. Plešemo za Dan grada, Dan škole, na Danima kajkavske riječi, a redovito nastupamo na Dječjem korzu u Krapini. Ove godine bio nam je treći nastup na toj priredbi. Predstavili smo se dječjom zagorskom igrom Zdenec. Školski knjižničar uvijek sluša kako vježbamo u predvorju škole pa nas u šali pita: "Kulike je glibuke?" – jer tako glasi jedan dio te koreografije. Možemo se pohvaliti da smo nastupili i na jednom međunarodnom festivalu u Zaboku i na državnom natjecanju u Bedekovčini.

Svirate li po željama?

U školskom tamburaškom orkestru su 23 učenika. S probama smo krenuli u listopadu. Do kraja nastave nastupili smo triput. Naš mentor je gosp. Robert Mihović. Na jednoj probi posjetila nas je gđa ravnateljica Rajna Borovčak. Izrazila je zadovoljstvo našim brzim napretkom, pohvalila nas i gosp. Roberta i počastila nas bombonima i sokovima.

PIŠE: SILVIO SOIĆ, 6.b

ODLIČAN USPJEH NAŠIH "HRVATA" NA DRŽAVNOM NATJECANJU U POREČU

PIŠE: ROBERT SVIBEN, 7.a

U mukotrpanoj borbi znanjem pobijedili glagole i sinonime

Robert Sviben zauzeo je drugo mjesto u državi u kategoriji sedmih razreda, a **Kristina Škrlec** osma je u kategoriji osmih razreda. Gđa Nevenka Šušlje i gđa Brankica Matijašec, mentorice, bile su presretne

Robert i Kristina

Ve su godine učenici Kristina Škrlec iz 8.c i Robert Sviben iz 7.a razreda sudjelovali na Županijskom natjecanju u poznavanju hrvatskoga jezika te oboje osvojili prva mjesta – u kategorijama sedmih i osmih razreda. Naš uložen trud i sati koje smo proveli učeći višestruko su se isplatili – pozvani smo na Državno natjecanje, koje se ove godine održavalо u Poreču, prekrasnom gradu u Istri.

Nagradiili smo se sladoledom

Najteži dio natjecanja – pisanje testova – održavao se 24. travnja. Nakon mukotrpane borbe s glagolima, sinonimima i komparacijama, nagradili smo se jednim opuštajućim obilaskom Poreča i uživali u njegovoj bogatoj povijesti i odličnom sladoledu.

Ujutro trećeg dana dočekali su nas rezultati. Kristina je zauzela osmo mjesto u kategoriji osmih razreda, a ja sam bio drugi u sedmim razredima. Kakav uspjeh!

Državno natjecanje bilo mi je odlično iskustvo. Nadam se da će ga u nastavku školovanja moći ponoviti.

Kristina Škrlec, 8.c

Naše su mentorice gđa Brankica Matijašec i gđa Nevenka Šušlje bile presretne, sretnije i od nas. Nakon još malo šetnje i druženja uz more, uputili smo se na podjelu priznanja. Zatim smo krenuli put našeg Zagorja, napuštajući krasnu Istru.

Robert Sviben čita svoj rad

BLIC VIJEST. Na svečanosti Male nagrade Gjalski, što se u Zaboku dodjeljuje u sklopu Dana Ksavera Šandora Gjalskog, sudjelovalo je troje učenika iz naše škole: Iva Pribolšan iz 8.a te Patricija Škreb i Robert Sviben iz 7.a razreda. S njima su bile i učiteljice hrvatskoga jezika gđa Nevenka Šušlje i gđa Veronika Podobnik Stipanec. Na natječaj stiglo je 66 literarnih radova, a rad "Ne plači, oblače" Roberta Svibna pohvaljen je. Nakon glazbenoga programa te vrlo duhovite i poučne predstave zabočkih osnovnoškolaca o životu književnika Ksavera Šandora Gjalskog, predsjednik prosudbenog povjerenstva Borna Lulić objavio je pohvaljene radove i radove koji su osvojili Malu nagradu Gjalski. (Robert Sviben. 7.a)

Petra i David sa svojom profesoricom gđom Ninom Posarić

U šetnji gradskom plažom

BLISTAVI REZULTATI DVOJE UČENIKA NAŠE ŠKOLE NA INFOKUPU, DRŽAVNOM NATJECANJU IZ INFORMATIKE

Najbolji rođendanski dar

PIŠE: PETRA MIKULEC, 8.b

"Osvojila sam drugo mjesto, a moj prijatelj David šesto — od ukupno 29 natjecatelja. Od silnog uzbuđenja nisam mogla prestati skakati od sreće", kaže Petra

Svelikim nestrpljenjem iščekivala sam ovogodišnji Infokup – natjecanje učenika osnovnih i srednjih škola u informatici. Na prijašnjim natjecanjima iz toga predmeta nisam bila odveć uspješna, stoga sam se ove godine željela dokazati, i to u kategoriji Osnove informatike.

Od početka Infokupa moja je jedina želja bila sudjelovanje na državnom natjecanju. Spoznaja da sam na školskoj razini natjecanja ostvarila, prema broju bodova, drugi rezultat među više od dvije tisuće natjecatelja, dala mi je krila i dodatni poticaj za učenje i pripremu za županijsko natjecanje.

Na natjecanju nedostajala je samo kavica

Nakon uspješnog nastupa na županijskom natjecanju očekivali smo nestrpljivo moj prijatelj David i ja popis pozvanih na državno natjecanje. Kad je ta lista napokon stigla i kad sam na njoj, uz Davidovo, ugledala i svoje ime, bila sam izvan sebe od sreće. Taj vam osjećaj ne mogu opisati, treba ga jednostavno doživjeti. Time sam svoj cilj ostvarila, no to nije bio razlog da prestanem s daljim učenjem. Svakodnevno smo vježbali s pro-

fesoricom u školi, a doma me čekalo brdo informatičke literature. Državno se natjecanje održalo ove godine u Primoštenu od 19. do 22. ožujka. Prije natjecanja naša nas je profesorka ohrabrla i poželjela sreću. Testove smo pisali na okruglim stolovima hotelskog restorana i nedostajala je samo još kavica ili kakav sokić da bi ugođaj bio potpun.

Smješak profesorice rekao je sve

Moram reći da su zadaci bili prilično zahtjevni, no to smo i očekivali. Predviđeno vrijeme za pisanje od sat i pol prošlo je začas. Dok je državno povjerenstvo ispravljalo naše testove, razmjenjivali smo dojmove i zabavljali se u *gaming-zoni*. Potom je stigao trenutak istine. Krenuli smo prema dvorani i susreli profesoricu Ninu čiji nam je smješak sve govorio. Otkrila nam je neslužbene rezultate. Osvojila sam drugo, a David šesto mjesto (od ukupno 29 natjecatelja). Od silnog uzbuđenja nisam mogla prestati skakati od sreće. Sljedeći je dan bio rezerviran za zaslужeni odmor i za proslavu mog rođendana. Ovaj uspjeh bio je za mene najbolji rođendanski dar ikad!

BLIC VIJEST. Od 13. do 16. svibnja održano je u Korčuli Državno natjecanje iz fizike. Krenuli smo rano ujutro u nedjelju i stigli smo točno na otvorenje natjecanja. U ponедjeljak u 9 sati pisali smo pismeni ispit nakon kojega

smo ručali i imali slobodno poslijepodne. U utorak smo pisali ispit iz praktičnih rada, a poslije smo razgovarali s autorom zadataka. U četvrtak smo se spakirali i krenuli na zatvaranje natjecanja na kojemu su trebali biti objav-

ljeni rezultati. Bio sam devetnaesti od 56 natjecatelja. Jako sam zadovoljan jer to 19. mjesto u Hrvatskoj. Nakon zatvaranja krenuo sam sa svojom mentoricom gđom Jadrankom Fuček natrag u Zlatar. (David Mrkoci, 8.b)

Gđa Fuček s Davidom Mrkocijem

Naši učenici s mentorima, gđom Šušljek, gđom Krajnik i gosp. Posarićem, uvijek odlični na Danim kruha

PIŠE: ROBERT SVIBEN, 7.a Ove je godina naša škola sudjelovala na županijskoj smotri "Dani kruha", koja se peti put zaredom održala u Lotoru. Okitili smo se titulom najboljih.

Idemo na državnu smotru!

Sljedeće godine predstavljat ćemo Krapinsko-zagorsku županiju na državnoj

smotri. Našu su školu predstavljali učenici 7.a razreda Lorena Jurec, Brigita Adanić i Robert Sviben s izložbenim prikazom "Z puricu vu EU".

Živa purica pokorno na jajima

Time smo htjeli podsjetiti sve nazočne na višestoljetnu tradiciju uzgoja zagorskog purana i nastojanja Zagoraca da ga vrate na europske stolove gdje je neka-

da bio izuzetno cijenjen. Osim toga, na našemu smo štandu izložili pečenu puricu s mlincima te suvremena jela od puretine. Naša je škola bila među najzapanjenijima i mnogi su posjetitelji s divljenjem i apetitom razgledali svu ljepotu zagorske purice i kušali različita jela.

Posebnu pozornost posjetitelja privukla je živa purica, naša prvakinja, koja je cijelo vrijeme pokorno sjedila na jajima.

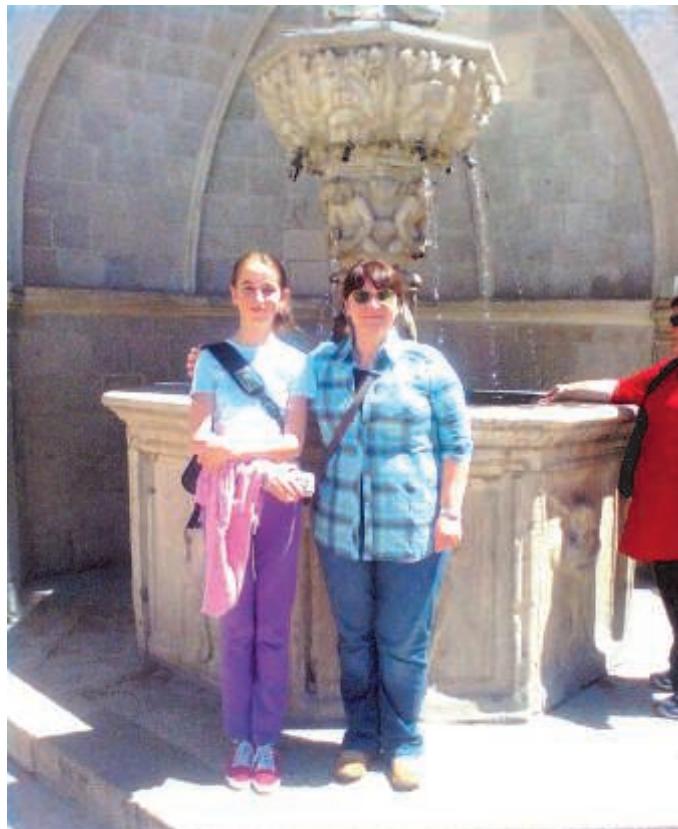

ANTONIJA LATIN NA NATJECANJU IZ GEOGRAFIJE

Sedmo mjesto u Lijepoj Našoj

Došlo je i to jutro. Probudila sam se vrlo uzbudjena. Trebala sam ići u Dubrovnik na Državno natjecanje iz geografije. Spremila sam se i krenula pred školu. Tamo me čekala profesorica iz geografije. Odvezli smo se do Zaboka i s učenicima iz drugih škola krenuli na dalek put. Vidjeli smo Krku, Cetinu, a kad smo stiglo do Neretve, znala sam da smo blizu cilju. Prošli smo kroz Neum i došli u Dubrovnik. Smjestili smo se u hotelu Tiren. Sišli smo na večeru, a kasnije je bilo otvorenenje natjecanja. Program je bio zanimljiv. Poslije sam otisla na spavanje. Sutradan je bio dan natjecanja. Bila sam uzbudjena. Poslije rješavanja testa razgledali smo Konavle i Cavtat. Jedva sam dočekala proglašenje rezultata. Bila sam sedma u Hrvatskoj. To me jako obradovalo. Sljedeće jutro razgledali smo grad. Povratak kući došao je vrlo brzo. To mi je bilo vrlo lijepo iskustvo s dobrim rezultatom i nadam se da će tako biti i ubuduće.

PIŠE: ANTONIJA LATIN, 5.a

DRŽAVNA NATJECANJA**INFORMATIKA** (Primošten)**Kategorija:** Osnove informatike**Učenica:** Petra Mikulec - **2. mjesto****Učenik:** David Mrkoci - **6. mjesto****Mentorica:** Nina Posarić**HRVATSKI JEZIK** (Poreč)**Kategorija:** Osmi razredi**Učenica:** Kristina Škrlec - **8. mjesto****Mentorica:** Brankica Matijašec**Kategorija:** Sedmi razredi**Učenik:** Robert Sviben - **2. mjesto****Mentorica:** Nevenka Šušlješek**GEOGRAFIJA** (Dubrovnik)**Kategorija:** Peti razredi**Učenica:** Antonija Latin - **7. mjesto****Mentorica:** Kristina Fruk**FIZIKA** (Korčula)**Učenik:** David Mrkoci - **19. mjesto****Mentorica:** Jadranka Fuček**ODGOJ ZA DEMOKRATSKO GRAĐANSTVO** (Zagreb)**Učenici:** Ivona Habuš, Arijana Kreš, Patrik Petrić, Goran Brlić**Mentorica:** Anita Petanjek-Macan**GLAZBENE SVEČANOSTI HRVATSKE MLADEŽI****(Varaždin) - 1. mjesto**

Učenice: Iva Pribolšan, Matea Pakšec, Jasmina Jajtić, Kristina Škof, Kristina Škrlec, Lucija Jurkić, Mirjana Keliš, Petra Mikulec, Iva Mikulec, Sandra Štahan, Petra Babić, Ines Šuka, Brigita Adanić, Vedrana Škof, Klara Nadine Parlaj, Ljiljana Varga, Paula Božić, Maja Popijač, Patricia Haban, Sara Pentek, Dora Hustić, Jelena Kadoić, Mihaela Sambolek, Valentina Počekal, Petra Sokolić, Valentina Varga, Antonija Latin, Nevenka Markuš, Paola Klemar, Lana Hubak, Lea Pribolšan
Mentorica: Josipa Hopek

Županijski LiDraNo (Krapina)**Kategorija:** Literarni rad — Klara Nadine Parlaj (**mentorica:** Veronika Podobnik Stipanec)**Kategorija:** Novinarski rad — Robert Sviben; Karla Sambolić (**mentorica:** Nevenka Šušlješek)**Kategorija:** Pojedinačni nastupi — Lorena Jurec; Robert Sviben (**mentorica:** N. Šušlješek)**Kategorija:** Školski listovi — školski list *Iskrice***Učenici:** Brigita Adanić, Marko Varga**Mentor:** Denis Vincek**List je predložen za Državnu smotru****PONOSNI SMO...****ŽUPANIJSKA NATJECANJA****VJERONAUK** (Lobor)**- osvojeno ekipno 10. mjesto****Učenici:** Karla Sambolić, Iva Mikulec, Domagoj Lukavečki, Dragutin Škrlec**Mentorica:** Ivana Lisak**HRVATSKI JEZIK** (Klanjec)**Kategorija:** Osmi razredi**Učenica:** Kristina Škrlec - osvojila **1. mjesto****Učenica:** Jasmina Jajtić - osvojila **3. mjesto****Mentorica:** Brankica Matijašec**Kategorija:** Sedmi razredi**Učenik:** Robert Sviben - osvojio **1. mjesto****Mentorica:** Nevenka Šušlješek**GEOGRAFIJA** (Dubrovčan)**Kategorija:** Peti razredi**Učenica:** Antonija Latin - osvojila **3. mjesto****Kategorija:** Sedmi razredi**Učenik:** Robert Sviben - osvojio **2. mjesto****Mentorica:** Kristina Fruk**INFORMATIKA** (Konjščina)**Kategorija:** Osnove informatike**Učenica:** Petra Mikulec - osvojila **1. mjesto****Učenik:** David Mrkoci - osvojio **2. mjesto****Učenik:** Robert Sviben - osvojio **3. mjesto****Učenik:** Mihael Grzelja - osvojio **5. mjesto****Kategorija:** Algoritmi**Učenik:** Mihael Grzelja - osvojio **1. mjesto****Mentorica:** Nina Posarić**FIZIKA** (Tuhelj)**Učenik:** David Mrkoci - osvojio **1. mjesto****Učenik:** Ivan Lončar - osvojio **4. mjesto****Učenik:** Dragutin Škrlec - osvojio **5. mjesto****Mentorica:** Jadranka Fuček**SMOTRA ZBOROVA** (Zabok)**- osvojeno 1. mjesto****Mentorica:** Josipa Hopek**KEMIJA** (Đurmanec)**Učenica:** Iva Mikulec - osvojila **2. mjesto****Učenica:** Petra Mikulec - osvojila **3. mjesto****Učenik:** David Mrkoci - osvojio **5. mjesto****Mentorica:** Nada Kovač**TEHNIČKA KULTURA** (K. Toplice)**Kategorija:** Promet**Učenica:** Nevenka Markuš - osvojila **7. mjesto****Kategorija:** Graditeljstvo**Učenik:** Dario Škof - osvojio **5. mjesto****Mentorica:** Ankica Žerjavić-Zaić**ODBOJKA** (Bedekovčina)**- osvojeno ekipno 2. mjesto**

Učenice: Viktorija Požgaj, Ivana Cesar, Matea Pakšec, Ines Dugorepec, Nikolina Posarić, Tonka Sviben, Iva Pribolšan, Ivana Sviben, Laura Latin, Andrea Šeremet
Mentor: Stjepan Škrlec

LIKOVNA KULTURA (Oroslavje)**Učenik:** Fran Rod

Rad je predložen za Državnu smotru

Mentor: Zvonko Šarčević**ODGOJ ZA DEMOKRATSKO GRAĐANSTVO** (Stubičke Toplice)

Projekt "Eko za etno" predložen je za Državnu smotru

Mentorica: Anita Petanjek-Macan**ŽUPANIJSKA SMOTRA "DANI KRУHA"** (Lobor)**- 1. mjesto** za projekt "Z puricom nazaj vu Europu"**Učenici:** Robert Sviben, Lorena Jurec, Brigita Adanić

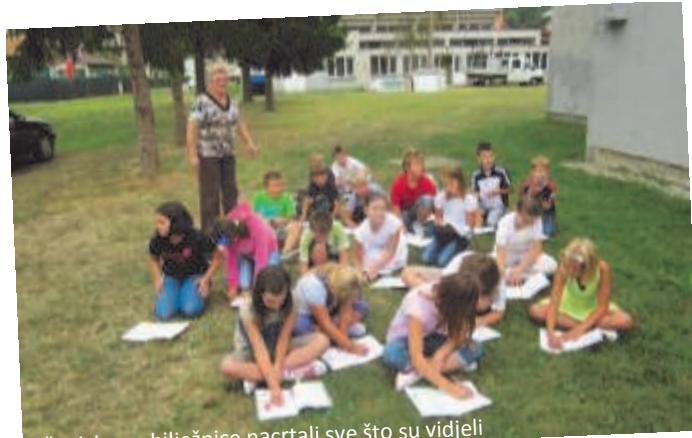
Projekt je predložen za Državnu smotru

Mentori: Ankica Krajnik, Nevenka Šušlješek, Marijan Posarić

Obožavamo (terensku) nastavu

Učenici 3.a i 3.b razreda krenuli su 25. listopada na terensku nastavu u Gornju Stubicu i Mariju Bistrigu. S velikim zanimanjem razgledali smo Muzej seljačkih buna i uživjeli se u likove vitezova. Divili smo se ljepoti i veličini Augustinčićeva spomenika Matiji Gupcu i njegovo hrabrosti u borbi za prava seljaka. Saznali smo da je Gupčeva lipa spomenik prirode. U Mariji Bistrici razgledali smo Svetište i prošli Kalvarijom. U licitarsko-medičarskoj radionici Mahmet naučili smo izrađivati licitarska srca, poznati suvenir našega zavičaja. Uživamo u ovakvoj nastavi s našim učiteljcama gđom Ankicom Krajnik i gđom Marinom Sviben-Tretinjak. (Erin Latin, Dorotea Lesičar, Martin Žućko, Vilim Kobeščak, 3.a)

Učenici su u bilježnice nacrtali sve što su vidjeli

Nama ne treba kompas

Krenuli smo s našom učiteljicom gđom Ankicom Krajnik prema lovačkom domu. Gledajući u daljinu, lijepo se vidjela obzorova crta ili obzornica. To je crrta do koje seže naš pogled u daljinu, gdje se prividno dodiruje tlo s nebom. Zatim smo odredili strane svijeta. Na sjeveru bila nam je gora Ivančica, na jugu Zagrebačka gora, na zapadu dom zdravlja, a s naše istočne strane nalazile su se kuće. U bilježnice smo označili stajalište, ucrtali glavne strane svijeta i nacrtali sve što smo vidjeli.

PIŠE: DORA MARTINUŠ, 3.a

Što trebamo kupiti?

Danas smo četvrti sat išli u posjet Euro-Preisu. Tamo su nas dočekale prodavačice. Vidjeli smo blagajne, velike hladionike sa salamama i s mesom, police za kruh i mnogo drugih stvari. Najzanimljiviji bili su nam slatkiši. Poslije smo otisli do ureda gdje nam je teta koju tu radi pokazala mnogo papira i knjiga. Na kraju posjeta dobili smo slatke darove i veseli se vratili natrag u školu.

PIŠE: LUCIJA RAŠKAJ, 2.a

Ima syega, ali naizanimliyiji su slatkiši

U ZAGORSKOM VODOVODU

VODEEE!

Učenici 3.a i 3.b razreda posjetili su Zagorski vodovod u Lobo-ru. Ivančica je puna izvora vode i potoka koji se spajaju te zajedno ulaze u vodovod gdje se sve filtrira u zdravu pitku vodu. Izvorište vode u Loboru prvo je u sustavu Zagorskog vodovoda. Zatim smo posjetili obitelj Šuti koja uzgaja kalifor-nijske pastrve. One žive u ribnjacima koji se pune vodom iz potoka Bučve. Potom smo krenuli do lovačkog doma i prema Svetištu Majke Božje Gorske. Išli smo poučnom stazom gdje smo upoznali različito listopadno i zimzeleno drveće te pro-ljetno cvijeće. U Svetištu dočekao nas je loborski župnik Ivan Mikec te nam ispričao povijest Svetišta. Malo smo se odmori-li te krenuli na ribnjake u Vinipotoku. Dočekao nas je lovoču-var i ispričao kako su nastali ribnjaci i koje ribe tu žive te koje se sada smiju loviti.

PIŠU: DORA MARTINUŠ, DOROTEA LESIČAR i LANA ORSAG, 3.a

Božićna čarolija

PIŠE: LORENA POŽGAJ, 2.a

U sklopu terenske nastave učenici 2.a i 2.b razreda posjetili su tvornicu Kraš. Uživali su u odličnoj predstavi i darovima Djeda Božićnjaka

Dan uoči Nikolinja posjetili su učenici 2.a i 2.b razreda tvornicu Kraš u Zagrebu. Toga sam dana bila jako uzbudjena. Jedva sam dočekala trenutak kad ćemo konačno krenuti. Kad smo ušli u predvorje tvornice Kraš, ostali smo bez daha. Tamo su bile maskote životinja s čokolade Životinjsko carstvo, veliki Kiki, dvorci od čokolade...

Tisuću plavih zvjezdica

Jedna teta uvela nas je u dvoranu u kojoj smo gledali predstavu "Božićna čarolija".

Pozornica je bila prekrasna. Na stropu dvorane svijetlilo je tisuću plavih zvjezdica. Iz ružičastog dvorca izlazili su pjevači, plesači, mađioničari, akrobati i dvorska luda.

Božićnim vlakićem oko tvornice

S pjevačicom iz grupe Karma plesali smo na pozornici. Na kraju je na motoru stigao i Djed Božićnjak. Družio se s nama i podijelio nam darove. Nakon toga vozili smo se božićnim vlakićem oko tvornice. Nadam se da ćemo još mnogo puta ići na terensku nastavu, radi učenja i zabave.

Gosp. Dado i njegovi satovi

BILI SMO U URARSKOJ RADIONICI

Koliko je sati?

S našom učiteljicom gđom Silvijom Adanić posjetili smo urarsku radionicu. Tamo nas je dočekao gosp. Dado. Svi smo bili jako nestrpljivi i željeli smo da nam sve pokaže. Vidjeli smo kako se izrađuju ključevi i kakvih sve ključeva ima. Meni se najviše svidio crni ključ koji ima bijelogu gusara na sebi. Gledali smo kroz povećalo sitne dijelove sata i promatrali kako se okreću zupčanici. Gosp. Dado ima mnogo satova: ručnih, zidnih i budilica. Vidio sam kako lijepi ručni sat. Kad skupim dovoljno novca, želio bih ga kupiti tati.

PIŠE: MATEO RAŠKAJ, 2.a

Malo pojačaj radio!

Učenici 3.a obilježili Svjetski dan radija

Učenici 3.a razreda sa svojom učiteljicom gđom Ankicom Krajnik održali su sat hrvatskoga jezika u Radio Zlataru. Željeli su naučiti kako nastaje radijska emisija, a to su im objasnile gđa Mirjana i gđa Danijela, novinarke koje rade na radiju. Učenici su snimili pjesmu "Zeko i potočić" i s velikim su je uzbudjenjem poslušali. Tako je 3.a obilježio Svjetski dan radija.

PIŠU: VILIM KOBEŠČAK,
DOMAGOJ POSARIĆ i
DOROTEA LESIČAR, 3.a

Snimili smo hit

Sa svojim 3.b razredom posjetila sam u ponedjeljak, 13. veljače, Radio Zlatar. Teta koja nas je vodila pokazala nam je sve prostorije, a mogli smo postavljati pitanja. Meni se najviše svidio studio u kojem se snimaju razgovori s gostima. Ovoga puta mi smo bili gosti i otpjevali smo jednu pjesmu. Odabrali smo "Himnu zadrugara" jer smo za lektiru čitali knjigu "Vlak u snijegu". Nakon toga pustili su nam snimku da čujemo kako smo otpjevali pjesmu. Bila je odlična! Na putu do škole uživali smo u snijegom prekrivenom Zlataru, baš kao i djeca u "Vlaku u snijegu".

PIŠE: DOROTEA BAJZEK, 3.b

Učenici 3.a s gđom novinarkom Danijelom

Učenici 3.b otpjevali su "Himnu zadrugara"

UČENICI PETIH RAZREDA NAŠE ŠKOLE NA TERENSKOJ NASTAVI U ČAKOVCU

Napraviti film? Mi znamo kako

PIŠU: L. TOVERNIĆ, J. PRIBOLŠAN,
K. KUHARIĆ, L. MUTAK, M. NOVOSEL,
H. STAŽNIK, 5.a

U čakovečkom ŠAF-u otkrili su nam mnoge tajne o tome kako se rade animirani filmovi

U jutro u osam sati krenuli smo u Čakovec. Bilo smo jako veseli jer smo planirali posjetiti mnogo mesta. Najprije smo išli u Školu animiranog filma. Gospođa u ŠAF-u objasnila nam je kako se rade crtani, animirani i kolažni filmovi.

Kamo? U slastičarnicu!

Jedan učenik iz našeg razreda napravio je animirani film. Vidjeli smo mnoga crteža i lutaka koje su napravili naši vršnjaci. Dok je b razred bio u radionici, naš razred imao je 45 minuta vremena, pa smo odlučili razgledati grad. Neki su išli u crkvu, a drugi u slastičarnicu i pekarnicu.

Poslije smo otišli pogledati Lorax, poučni film u kojem je dječak Tin odlučio darovati drvo djevojčici u koju je bio zaljubljen kako bi spasio grad od onečišćenja.

U Školi animiranog filma odslušali smo zanimljivo predavanje

U tome je uspio. Poslije Loraxa otišli smo u Čakovečke mlinove.

Dobili smo i slance

Čuli smo i naučili mnoga novih stvari o kruhu. Na kraju smo dobili slance. Sretni smo se vratili doma u Zlatar.

Samo za strpljive

Za stvaranje animiranog filma treba mnogo strpljenja, vremena, truda i volje. Snimanje jednoga kadra može potrajati od osam do deset sati! (Dora Hustić, Petra Sokolić, Andrea Šeremet, Laura Latin, 5.a)

UČENICI ČETVRTIH RAZREDA POSJETILI ZAGREB

Dok smo hodali Gornjim gradom, opalio je top!

Konačno je došlo i to jutro. U osam sati pred školom skupili smo se svi četvrtiši i zajedno krenuli autobusom prema Zagrebu. Put je uza smijeh i druženje brzo prošao. U Muzeju grada Zagreba razgledali smo zanimljive makete Gradeca i Kaptola i upoznali se s običajima i načinom života Zagrepčana u srednjem vijeku. Terensku nastavu nastavili smo šetnjom po Gornjem gradu. Prošli smo kraj zgrade Hrvatskoga sabora i Vlade RH, crkve svetog Marka, a na vidikovcu dočekali smo pucanj Gričkog topa. Uspinjačom smo se spustili do Ilice. Fotografirali smo se ispred spomenika banu Jelačiću na glavnom zagrebačkom trgu i slušali ženu koja nam je svirala na verglu. Učiteljica nam je putem pričala legende o Zagrebu i Zagrepčanima. Preko Krvavog mosta stigli smo na zagrebačku tržnicu Dolac. Kupili smo si suvenire i razgledali Zagrebačku katedralu. Nakon svega toga bili smo i ogladnjeli, pa smo izlet završili ručkom u McDonald'su. Umorni i zadovoljni vratili smo se u Zlatar.

PIŠE: MAGDALENA KRŠNIK, 4.a

RIŠE: KATARINA GRANDAVEC, 7.b

Sedmaši u Zagrebu

Dana 4. listopada 2011., ujutro u 7 sati, sedmi razredi uputili su se na izlet u Zagreb sa svojim razrednicima. Bila je to terenska nastava. U Zagreb smo stigli u 8,45 sati. Najprije smo išli u Kaptol centar, točnije u kino. Gledali smo film "Koko i duhovi". Film je bio odličan. Naše sljedeće odredište bio je Zoološki vrt. Tamo smo se podijelili u dvije skupine. Prva je skupina s gđom Kurečić-Mijatović i gđom Petrovečki bila na predavanju o životinjama. Druga je skupina s gosp. Cebocijem i gđom pedagoginjom Vlatkom razgledala Zoološki vrt. Onda smo se zamjenili. Nakon Kaptola i Maksimira uputili smo se u McDonald's, gdje smo se zasladili za put kući.

OSMAŠI NA TERENSKOJ NASTAVI U ZAGREBU

Putovali smo kroz vrijeme u Tehničkome muzeju

U petak, 4. studenoga, bili smo na terenskoj nastavi u Zagrebu. Puni značaj je najprije smo posjetili Tehnički muzej. Tamo smo proputovali kroz vrijeme, promatraljući raznolikost i čari tehnike od davnine do danas. Posebno su nas iznenadili izumi Nikole Tesle. Naše sljedeće odredište bilo je kazalište Merlin u kojem smo pogledali predstavu Mali princ. Predstava nam se svidjela zbog načina izvedbe. Bilo je dosta humorističnih dijelova kako bi se publika zabavila. Nakon što smo odgledali predstavu, zaputili smo se prema McDonald'su gdje smo se dobro najeli. Na kraju našega zagrebačkog izleta bili smo u kinu. Film "Koko i duhovi" bio je odličan, ali mi smo već bili pomalo umorni.

PIŠE: JASMINA JAJTIĆ, 8.c

MLADI ČUVARI PRIRODE

Ptiček(i)

Naši učenici stjecali su znanja o tome kako preživjeti u prirodi i kako živjeti s prirodom

Karlo, Mislav, Lorena, Robert i profesorica Martina

Učenici 7.a i 7.c razreda naše škole Lorena Jurec, Robert Sviben, Mislav Kovačević i Karlo Zaplatić, pod vodstvom profesorice biologije gđe Martine Kurečić-Mijatović, sudjelovali su 23. i 24. svibnja u terenskoj radionicici Ptiček.

Radionica Ptiček nastala je kao projekt Junior Ranger programa za obučavanje mlađih čuvara prirode Krapinsko-zagorske županije. Peto izdanje Ptičeka održavalo se na Bedekovčanskim jezerima i u Zelenjaku. Osim zlatarske škole, u projektu sudjelovalo je još pet škola iz Krapinsko-zagorske županije.

U srijedu, 23. svibnja, u jutarnjim satima, naša mala ali vesela skupina sjatila se na Bedekovčanska jezera. Ondje su nas voditelji projekta, inače šumari, upoznali s ugroženim vrstama ptica i vodozemaca. Usadili su nam i neka praktična znanja, poput pravilne gradnje kućica za ptice, i naučili nas kojim se šumskim plodovima možemo koristiti u prehrani.

Sutradan smo se sastali u zaštićenom krajobrazu Zelenjaka. Na obali rijeke Sutle pobliže smo proučili rječni ekosustav, a na obližnjoj gori vidjeli kako šuma živi svojim posebnim životom.

Prije nego smo se uopće snašli, došao je trenutak podjele priznanja mladim čuvarima prirode. Voditelji su posebno pohvalili našu školu zbog zavidnog znanja i aktivnosti nas učenika i naše profesorice. Istaknuli su kako se nadaju da će svi polaznici radionice nastaviti upoznavati prirodu i širiti znanje te svijest o njezinoj zaštiti.

PIŠE: ROBERT SVIBEN, 7.a

Naš prvi izlet

P rvašići iz naše škole išli su 25. svibnja na izlet u Zagreb. Najprije smo išli pogledati film "Lorax — zaštitnik šume". Nakon toga išli smo u Zoološki vrt i gledali različite životinje. Poslijepodne bili smo na Bundeku. Tamo mi je bilo najljepše. Uživali smo hra-neći labudove i igrajući se na dječjem igralištu. Na fotografijama možete vidjeti kako smo se lijepo zabavljali.

PIŠE: NIKA RIHTARIĆ, 1.a

Zanimljiv i poučan izlet učenika 2.a i 2.b razreda po Hrvatskom zagorju

Učenici 2.a i 2.b razreda bili su u četvrtak, 24. svibnja, na izletu po Zagorju. Krenuli smo u 9 sati prema Klanjcu. Tamo smo razgledali Franjevački samostan i Galeriju Antuna Augustinića. Nakon toga stigli smo u dolinu Zelenjak. Tamo smo vidjeli spomenik Lijepoj našoj. Poslije ručka poigrali smo se u parku. Put smo nastavili prema Kumrovcu. Tamo smo razgledali Etno-selo. Bilo je zanimljivo vidjeti način života naših predaka. U Zlatar vratili smo se u 17 sati. Izlet je bio zanimljiv i poučan i dugo ćemo ga se sjećati.

PIŠU: BLAŽ STUŽIĆ, 2.b; LUCIJA RAŠKAJ, 2.a

UČENICIMA TREĆIH RAZREDA NAJVIŠE SE NA IZLETU SVIDJELA TVORNICA DUNAPACK

Stroj Martin proizvodi kutije za mlince, a Omega za kekse i majonezu

Treći razredi bili su 13. travnja na izletu. U planu putovanja bio je i posjet tvornici kartonaže Dunapack u Zaboku. Tamo su nas dočekali gđica Petra, gosp. Mario i moja mama. Valoviti papir Dunapack je tvornica koja proizvodi ambalažu od valovitog papira. Tvornica u Hrvatskoj posluje od 2003. i zapošljava 150 ljudi. Gosp. Mario, voditelj proizvodnje, pokazao nam je tvorni-

Na izletu posjetili smo i rodnu kuću Ljudevita Gaja, Franjevački samostan i Muzej krapinskog praočvjeta.

Lana Orsag, 3.a

cu. Vidjeli smo velike role papira iz kojih nastaju ploče. Masa je jedne role 3000 kilograma, a dužina 14 kilometara.

Tada smo otišli do preradnih strojeva.

Stroj koji proizvodi kartonske kutije zove se Martin. Na tom su se stroju radile kutije za mlince. Poslije smo otišli do stroja koji se zove Omega. Tamo su se lijepile kutije za kekse Jadro i Zvijezda majonezu. To su samo neki od strojeva koje smo vidjeli u Dunapacku. Posjet tvornici bio je zanimljiv i poučan. Sada znam malo više o tvornici u kojoj radi moja mama.

PIŠE: ANDRO KLANCIR, 4.b; DAVID SREĆIĆ, 4.a

ČETVRTI RAZREDI NA ZAJEDNIČKOM IZLETU

Uzbudljiv izlet u Fužine i Rijeku

Četvrti razredi išli su 16. svibnja na izlet u Fužine i Rijeku. Polazak je bio u 7 sati. Dok smo ulazili u autobus, vrijeme je bilo lijepo i izlazilo je sunce. Krenuli smo autocestom i zaustavili se na odmorištu kako bismo predahnuli i nešto pojeli. Ubrzo smo stigli u Fužine. Vidjeli smo umjetno jezero Bajer i posjetili špilju Vrelo. Nakon obilaska špilje mogli smo kupiti suvenire. Krenuli smo prema Rijeci, a kiša je nastavila padati. U Rijeci smo najprije otišli na ručak u restoran Cres. Zatim nas je vodič poveo do Prirodoslovnog muzeja. Unutra su bile različite umjetne životinje. Najviše nam se svidjelo u prostoriji s morskim psima i ostalim morskim životinjama. Šetali smo i riječkim Korzom. Kiša je padala slabije, ali je bura bila sve jača. Popeli smo se na Trsatsku gradinu i mogli vidjeti cijeli grad Rijeku. To nas je podsjetilo na Gornji grad u Zagrebu. Poslije smo se spustili u crkvu Gospe Trsatske, gdje nam je vodič ispričao lijepu priču o Nazaretskoj kući. Na povratku kući vidjeli smo mnogo snijega što je neobično za sredinu svibnja. Zbog jake bure putovanje smo morali nastaviti po staroj cesti. Tako se povratak produljio. Naučili smo mnogo o gradu Rijeci i špilji u Fužinama. Izlet je bio zabavan i poučan. Željeli bismo da se ponovi.

Ispred Prirodoslovnog muzeja u Rijeci

UČENICI PETIH RAZREDA NA PLITVIČKIM JEZERIMA I U POSJETU RASTOKAMA

Zemaljski raj

Čovjek se, prolazeći stazicama i mostićima najvećeg i najstarijega hrvatskog nacionalnog parka, osjeća neopisivo dobro. Najpoznatiji je stanovnik Plitvičkih jezera smeđi medvjed, no nismo ga vidjeli :)

PIŠU: MAREA NOVOSEL i HRVOJE STAŽNIK, 5.a

Sedra, prozirna vapnenačka stijena, stalno se taloži, pa se slapovi mijenjaju

Rastoke su nam bile uvod u Plitvička jezera

Krenuli smo na jednodnevni izlet u 7,13 sati iz kišnog i tmurnog Zlatara u nadi da nas takvo vrijeme neće pratiti cijelim putem. Prvo veliko stajanje bilo je u Karlovcu, gradu na četiri rijeke. Prošli smo preko Kupe, Dobre, Mrežnice i Korane. Nastavili smo put prema malom gradiću Slunju. Tamo smo razgledali Rastoke. Rastoke su nastale na ušću rijeke Slunjčice u Koranu te se tako Slunjčica rastakala u mnoštvo prštavih slapova.

Bio je to pravi uvod za velike slapove Plitvičkih jezera. Zatim smo nastavili putovanje. Vidjeli smo frankopanski grad iz 15. stoljeća Novigrad na Dobri. Prolazili smo kroz Rakovicu, malu općinu u Karlovačkoj županiji.

Ličke čarape i ovce pramenke

Gđa Ana pričala nam je o poznatim obilježjima Like, kao što su sir škripavac, ličke čarape i ovce pramenke... Uz Anine priče stigli smo i u Plitvice. Plitvička

jezera površinom su najveći nacionalni park u Hrvatskoj koji se prostire na 294,82 četvorna kilometra. proglašena su nacionalnim parkom 1949. i ujedno su najstariji nacionalni park u Hrvatskoj. Sastoje se od 16 velikih jezera, 12 gornjih te četiri donja. Najveće je jezero Kozjak, a najveći slap ima 78 metara.

Plitvičke šume skrivaju 1267 biljnih vrsta od kojih je 75 endema te 55 vrsta orhideja. U parku pronađena je 321 vrsta leptira, 161 vrsta ptica i 21 vrsta šišmiša. Uza sve te vrste najpoznatiji je stanovnik Plitvičkih jezera svima poznati smeđi medvjed.

skrivaju 1267 biljnih vrsta od kojih je 75 endema (zakonom zaštićenih) te 55 vrsta orhideja. U parku pronađena je 321 vrsta leptira, 161 vrsta ptica i 21 vrsta šišmiša. Uza sve te vrste najpoznatiji je stanovnik Plitvičkih jezera svima poznati smeđi medvjed.

Brodić na struju, pa vlakić

Dodatni ugođaj pružila nam je vožnja električnim brodićem, a poslije i vlakićem. Poslije razgledanja jezera izgladnio nas je boravak u prirodi. Odmorili smo se u restoranu Poljana. Nakon jela otišli smo u suvenirnicu kako bismo si kupili uspomenu na krasan izlet u prirodu.

Tako je svatko sa svojim uspomenama krenuo u 18 sati prema autobusu. Na putu prema kući umor nas nije spriječio da pjevamo, plešemo i veselimo se u vožnji. Stigli smo u 20,44 sati u tmurni i oblačni Zlatar, a nas je na izletu poslužilo lijepo vrijeme. Čekali su nas roditelji i sretni smo krenuli kućama.

Stvaranjem sedre (prozirne vapnenačke stijene), koja se stalno taloži, slapovi se stalno mijenjaju, pa Plitvička jezera gotovo nikad nisu ista.

Prolazeći stazicama i mostićima čovjek se osjeća kao da je u nekom raju na zemlji koji treba čuvati jer takav više ne postoji. Prekrasne šume bukve i jele

PIS: LOVRO POSARIĆ, 6.a

Vožnja skelom s jedne obale Save na drugu — neopisiv doživljaj za učenike

Izbrojili smo 29 gnijezda roda

Selo Čigoć nedaleko od Siska proglašeno je 1994. Europskim selom roda

U veselom raspoloženju i željni novih doživljaja krenuli smo u petak, 11. svibnja, na stručnu ekskurziju u Sisačko-moslavačku županiju. Ovogodišnjem smo se izletu posebno veselili, i to iz dva razloga: prvi je, naravno, taj što opet idemo na izlet, a drugi zato što smo išli u petak, pa sutradan nije bilo nastave.

Povratak u 16. stoljeće

Nakon ugodne dvosatne vožnje autobusom stigli smo u Sisak – grad na trima rijekama: na Savi, Kupi i Odri. Naše prvo odredište bio je tamošnji Gradski muzej, u kojem smo najprije pogledali dokumentarni film o povijesti grada.

Nakon toga razgledali smo izložbu "Fragmenti", koja prikazuje povijest Siska od prapovijesnog razdoblja do suvremenih da-

na, i to kroz nekoliko cjelina: od ilirsko-keltske Segestice, preko rimske Siscije, do suvremenog Siska.

Potom smo pohodili utvrdu Stari grad gdje nam je naš vodič vrlo zanimljivo opisao zbivanja s kraja 16. stoljeća kada se na tom prostoru odigrala slavna bitka između kršćana i Osmanlija, u kojoj su potonji doživjeli svoj prvi veliki poraz. Nakon dva zanimljiva sata povijesti uputili smo se prema Lonjskom polju. Zaustavili smo se najprije u Čigoću – selu koje je 1994. proglašeno prvim Europskim selom roda. Uslijedila je jednosatna edukacija o tim prekrasnim pticama. No, dobili smo i prvu zadaću – izbrojiti rodinu gnijezda u Čigoću! Taj nam zadatak nije teško pao. Hodajući selom izbrojili smo točno 29 gnijezda.

Oduševljeni razrednik

Razgledali smo i etno-zbirku obitelji Sučić, u kojoj smo vidjeli predmete stare i više od dvjesti godina. Ručali smo – vjerovali ili ne – u starom sjeniku! Brzo smo se privikli na taj neobični ambijent, pogotovo jer smo dobili priliku poigrati se s domaćim životinjama koje obitavaju na tom imanju – konjima, kozama, patkama... Naš je razrednik bio također oduševljen jer je prvi put u životu uspio pogladiti konja! Od vlasnika tog imanja, obitelji Ravlić, dobili smo pohvale za lijepo ponašanje.

Na kraju izleta čekalo nas je još jedno iznenađenje – vožnja skelom s jedne obale Save na drugu. Za većinu nas bio je to prvi takav doživljaj. Otprilike u pet sati poslijepodne krenuli smo doma. Bio je to zanimljiv izlet na kojem se moglo dosta toga vidjeti i naučiti.

Na svakoj je kući u selu rodino gnijezdo

Životinjska farma obitelji Ravlić

U posjetu Nikoli Tesli

Nakon posjeta memorijalnom centru poznatog izumitelja u Smiljanu, učenici su razgledali jedino svjetsko utočište za mlade medvjede u Kuterevu. Navečer su se hrabri okupali u Novom Vinodolskom

Zajedničko poziranje osmaša i njihovih razrednica (u krugu)

Mi osmaši krenuli smo 30. svibnja na naš zadnji zajednički, dugo očekivani izlet u Smiljan, Kuterevo i Senj. Iz Zlatara krenuli smo ujutro u 6 sati. Naša prva destinacija bio je Memorijalni centar "Nikola Tesla" u Smiljanu.

Volонter i medvjedić

Cijeli je put bio praćen glasnom pjesmom i šalama, a, naravno, ni hrane nije nedostajalo. Čim smo stigli, odmah smo se, s našim vodičima, uputili u rodnu kuću Nikole Tesle. Vidjeli smo neke od Teslinih izuma i čuli mnoštvo zanimljivosti iz njegova života, kao npr. to da je gotovo sve u njegovu životu trebalo

imati neku vezu s brojem 3. Brojeći korake do određenog mesta, broj njegovih koraka morao je biti djeljiv sa tri jer bi u suprotnom krenuo ispočetka. Zatim smo se uputili u Teslinu ispitnu stanicu u kojoj smo vidjeli rad jednog u nizu Teslinih visokonaponskih elektromagneta.

Usput smo pogledali njegov autobiografski film te krenuli na naše drugo odredište, Kuterevo, jedino utočište za mlade medvjede na svijetu. Ondje nas je ugostio jedan od volontera. Podrijetlom je iz Francuske, ali se jako dobro snalazio govoreći hrvatskim jezikom, naravno, uz našu malu pomoć. Vidjeli smo nekoliko mladih medvjedića te čuli mnogo zanimljivih informacija o utočištu, ali i medvjedićima. Razgledanje je bilo vrlo smiješno i zabavno, ali i poučno. Nakon svega na red je, napokon, došao slasni ručak.

Zaobišla nas je senjska bura

Poslije ručka posjetili smo simbol grada Senja, tvrđavu Nehaj. Služila je kao vojna utvrda uskocima. Sagrađena je na mjestu srušenih 12 crkava za samo sedam godina. Razgledali smo unutrašnjost tvrđave i bili iznenađeni različitim oružjem, nošnjama i pričama koje nam je ispričao vodič. Na samom je vrhu pet kula s kojih smo uživali u jedinstvenom pogledu na grad, more i otoke.

Zatim smo se svi uputili na zasluzeni odmor, točnije na plažu u Novom Vinodolskom. Najhrabriji su skočili u more, a ostali su uživali u suncu, pogledu na more, svježem zraku i prelijepom vremenu. Nas Zlatarske ipak je zaobišla poznata senjska bura. Žalosni što se moramo vratiti, oprostili smo se od našeg prekrasnog Jadranskog mora.

Za nagradu što smo bili jako dobri, odlučili smo stati u McDonald'su. Nakon večere došlo je vrijeme odlaska u Zlatar. Možete zamisliti kako smo samo bili dobri i raspjevani da smo, od vozača, dobili titulu najbolje skupine. Svi smo se, oduševljeni izletom i ispunjeni doživljajima, vratili kućama. Bili smo sretni što nam je baš ovaj najluđi i najzabavniji izlet bio i zadnji u svih ovih osam godina.

PIŠU: IVA i PETRA MIKULEC, 8.b

UPITALI SMO GOSP. MIROSLAV KOPJARA

Što vam je ljepeše biti: doktor ili gradonačelnik?

Upovodu Dječjeg tjedna sedmoro izabranih učenika naše škole: Marko Varga, Filip Pentek, Simon Mrkoci, Lucija Pretković, Nikola Malečić, Borna Mezak i Kristina Škop u pratnji učiteljice gđe Svjetlane Mezak i školskog knjižničara gosp. Denisa Vincika posjetili smo našeg zlatarskoga gradonačelnika gosp. dr. sc. Miroslava Kopjara. Nakon što nam je gradonačelnik zaželio dobrodošlicu, uručili smo mu, kao znak pažnje, radove naših malih likovnjaka. Ugodno smo se smjestili u njegovu ured. Dr. Kopjar upoznao nas je sa svojim profesionalnim poslom liječnika, s obiteljskim životom i načinom kako provodi slobodno vrijeme. Postavljali smo mu pitanja, a najzanimljivija bila su: Koje su gradonačelničke dužnosti? Volite li čitati knjige? Što mislite, jeste li potrebniji kao gradonačelnik ili kao liječnik? Gosp. Miroslav Kopjar odgovorio nam je — u svakom slučaju kao doktor, jer gradonačelnik može biti svatko. Ljudima sa specifičnim zdravstvenim problemima pomoći može samo osoba za to školovana. Gradonačelnik nam je rekao kako trebamo učiti, učiti i nikad ne prestati učiti.

PIŠE: KRISTINA ŠKOF, 8.c

Gosp. Petar Spevec svira gajde

ČETVRTAŠI UPOZNALI TRADICIONALNE HRVATSKE GLAZBENE INSTRUMENTE

Za sviranje gajdi treba imati dobra pluća!

Prije nekoliko dana u razred su nam došli zanimljivi gosti, gđa Vesna Petanjek i gosp. Petar Spevec. Sa sobom su donijeli nekoliko glazbenih instrumenata. Objasnili su nam da su to stara hrvatska glazbala. Već smo prije čuli ponešto o tim instrumentima, ali ih nismo čuli uživo. Gđa Vesna pokazala nam je diple i odsvirala jednu pjesmu. To je frulica napravljena od šljivina drveta i ima dvije cijevi. Rade se još sa tri i četiri cijevi. Gosp. Petar pokazao nam je gajde i odsvirao istu pjesmu. Gajde se izrađuju od kozje kože i šljivina drveta. Gajdaš mora imati snažna pluća kako bi u njih mogao puhati. Zvukovi instrumenata bili su nesvakidašnji i neobični, ali milozvučni.

PIŠU: ANA LARA BURNAĆ I FILIP CVETKO, 4.a

U GRADSKOJ KNJIŽNICI U ZLATARU PREDSTAVLJENA DALEKA JUŽNOAMERIČKA ZEMLJA

Probali smo peruanske specijalitete

UGradskoj knjižnici u Zlataru održana je 19. studenoga Večer Perua. Daleku južnoameričku zemlju predstavila je obitelj Binder, s ocem Božom, koji je rodom iz Vukovara, majkom Adom, Peruankom, kćeri Karmelitom i sinom Romanom. Goste je predstavila ravnateljica Gradske knjižnice gđa Lovorka Puklin. Obitelj Binder vratiла se u Hrvatsku kako bi djeca bolje upoznala očevu domovinu. Nakon pet godina provedenih u Hrvatskoj vratit će se u Peru. Brojni posjetitelji naučili su o peruanskoj kulturi, običajima, sportu i jelima koja su

mogli i probati. Cijela je večer popraćena peruanskom glazbom. U Gradskoj knjižnici

bilo je mnogo učenika naše škole koji su sa zanimanjem pratili ovo događanje.

PIŠE: PETRA POZAIĆ, 6.b

Kakvo će biti vrijeme?

Gosp. Milan Sijerković rekao nam je kako je moguće da i ove zime bude snijega: "Samo — ne znamo koliko će ga pasti!"

Upovodu Svjetskoga meteorološkog dana posjetio je Osnovnu školu Ante Kovačića Zlatar u utorak, 20. ožujka, najpoznatiji hrvatski meteorolog mr. sc. Milan Sijerković. Učenicima petih i šestih razreda održao je zanimljivo predavanje u kojemu im je predstavio meteorologiju kao znanost koristeći se konkretnim primjerima i opisujući događaje iz svoje 50-godišnje prakse.

Pitaju li vas ljudi na ulici za vrijeme?

— I prečesto. Pogotovo djeca koja me prepoznavaju na ulici. Takav slučaj dogodio mi se pri snimanju jedne reklame za pivo. Jedan mladić prišao mi je, vjerojatno s malo treme, i upitao: "Gospod Sijerković, kakvo će biti danas vrijeme?" A već je bilo kasno poslijepodne!

Imate li tremu kod prognoziranja vremena na TV-u?

Dobro odjeven, uredno začešljан

— Nemam, danas je tehnologija jako napredovala i pogreške se, u pravilu, ne mogu dogoditi. Jedino moram paziti da ispravno i točno govorim, dobro pokazujem na karti, ali i da budem dobro odjeven, uredno začešljан, no time se više bavi tim koji me "uređuje". Smat-

RAZGOVARALI: JASMINA JAJTIC, TONI RADMAN, KRISTINA ŠKOF I KRISTINA ŠKRLEC, 8.c

ram da čovjek svojim izgledom ne smije privlačiti pozornost publike i da mora biti neprimjetan, znači da ne smije namjerno privlačiti pozornost. Tekst koji se govori mora biti zabavan, mora zanimljivošću oživjeti prognozu.

Volim kišu jer sam gljivar

Što je sve potrebno za prognozu vremena?

— Potrebno je imati opća znanja (s fakulteta) te odlično poznавanje matematike i fizike. Meteorolog mora prognozu izreći tako da bude svima razumljiva.

Pamtite li situacije kada ste krivo prognozirali vrijeme?

— Naravno. Jednu sam si nezgodu tako sam skrivio. Kad sam se vraćao kući, mislio sam da neće padati kiša, pa sam otisao bez kišobrana. Iznenada je baš tada kiša počela padati. Neki se čovjek u automobilu zaustavio, a ja sam pomislio

Gosp. Sijerković darovao je školskoj knjižnici svoju knjigu, a gđa ravnateljica uručila mu je zvono izrađeno u Atelieu Varga

da me prepoznao i da će mi ponuditi prijevoz. No, prevario sam se. Čovjek je kazao: "Promašili ste prognozu, pa onda idite pješice!"

Eto, ja sam mislio da će me pokupiti, a on mi se samo narugao.

Hoćemo li imati snijega ove zime?

— Naravno, uvijek je moguć snijeg, ali ne znamo koliko će ga biti. Snijeg je vrlo čudljiv, poput kiše. Ona dolazi kad se najmanje nadamo.

Kakvo vrijeme volite?

— Jako volim kišno vrijeme jer sam gljivar, a bez kiše nema gljiva.

Poznati ste po poznавању narodnih izreka. Recite nam koju, za kraj ovoga razgovora!

— Sad sam jedno, sad sam drugo, najljudi sam kad je jugo! U po' marča i pas u hlad bježi. Blagovijest – riba u mrijest, goveda u obijest, a čobani u nesvijest!

Misiye u našoj župi

Od nedjelje, 18. ožujka, do nedjelje, 25. ožujka, u zlatarskoj župi održavale su se svete misije koje su vodili isusovci p. Zvonko Vlah i p. Mikolaj Martinjak. Misionari su održali nekoliko susreta s učenicima naše škole u Pastoralnom centru sv. Vinka Paulskog u Zlataru. Djeci su susreti bili zanimljivi i poučni jer prije nisu znali što su to misije. Svetе misije završile su misnim slavljem koje je vodio pomoćni biskup zagrebački Valentin Pozaić, a održale su se na poziv vlč. Josipa Čukmana u godini kada župa slavi 250. obljetnicu posvete i dogradnje župne crkve.

PIŠE: ALAN PIKUTIĆ, 6.b

Sedmaši i osmaši primili sv. potvrdu

Učenici sedmih i osmih razreda naše škole koji pripadaju zlatarskoj župi primili su sakrament svete potvrde. Bila su 102 krizmanika, a sakrament je podijelio pomoćni biskup zagrebački mons. Mijo Gorski. Svi krizmanici bili su uzbuđeni i s nestrpljenjem su čekali da prime sakrament krizme.

U ŽIVOTU UVIJEK TREBA BITI STRPLJIV I IMATI VJERU

Školski karitativci poručuju: Nikad ne smijete gubiti nadu!

Članovi Karitativne skupine "Buđenje" u posjetu gđi Verici

Učenici naše škole, koji su članovi Karitativne skupine "Buđenje", bili su sa svojim voditeljem, vjeroučiteljem Kristijanom Bejukom, u posjetu gđi Verici koja je prije četiri godine stradala u prometnoj nezgodi nakon koje je dva mjeseca bila u komi. Poslije ta dva mjeseca primila je bolesničko pomazanje i nakon toga je čudesno počeo njezin oporavak iako mnogi više nisu vjerovali u njezino ozdravljenje. Gđa Verica pričala je učenicima o tome kako je ona sve to proživjela. Učenicima je pokazala kako u teškim situacijama treba biti strpljiv i imati vjeru u Boga. Učenici su gđi Verici darovali čestitke koje su izradili sa svojim vjeroučiteljem i zaželjeli joj sretan Božić.

PIŠE: LOVRO STUŽIĆ, 5.b

Zlatarsčani pokazali osjećaj za ljudе u potrebi

PIŠE: LORENA JUREC, 7.a

Učenici naše škole sudjelovali su u humanitarnoj akciji Crvenoga križa. Podijelili smo se u skupine i primili se posla. Prodavali smo za potrebe Crvenoga križa bonove od pet i deset kuna te skupljali šećer, brašno, krumpir i ostale potrepštine. Zahvaljujući ljudima dobra srca mnogo smo skupili. Potom smo sve odnijeli u školu i počastili se bombonima. Akciju su vodile gđa Ankica Krajnik i gđa Martina Kurečić-Mijatović, koje su nam rekle kako je uručeno bonova u vrijednosti 5528 kuna te je, među ostalim, prikupljeno otprilike 400 kilograma krumpira, što ostaje za potrebe školske kuhinje. Crveni križ Osnovne škole Ante Kovačića Zlatar zahvaljuje svima koji su se uključili u akciju.

TRADICIONALNA AKCIJA NAŠE ŠKOLE U DOŠAŠĆU

Pomogli smo svima koliko smo mogli

Naša škola razvila je u došašću lijep običaj. I ove je godine organizirano prikupljanje namirnica za obitelji iz grada Zlatara i okoline. U akciji sudjelovali su učenici i učitelji koji su zajedničkim trudom skupili nekoliko kilograma brašna, riže, tjestenine te ostalih namirnica. Namirnice smo stavili u kutije, a školski vozač gosp. Ivan Šaško odvezao nas je obiteljima kojima je to potrebno.

PIŠE: PETRA POZAIĆ, 6.b

Briga za bližnje u korizmi

Učenici naše škole i ove su korizme skupljali hranu za djecu iz Dječjeg doma sv. Terezije od malog Isusa na zagrebačkom Vrhovcu. Imajući na umu da je korizma razdoblje pripreme za najveći kršćanski blagdan Uskrs i da smo kao kršćani pozvani na veću brigu za bližnje, učenici i djelatnici naše škole rado su podijelili hranu s djecom u potrebi.

PIŠE: SILVIO SOIĆ, 6.b

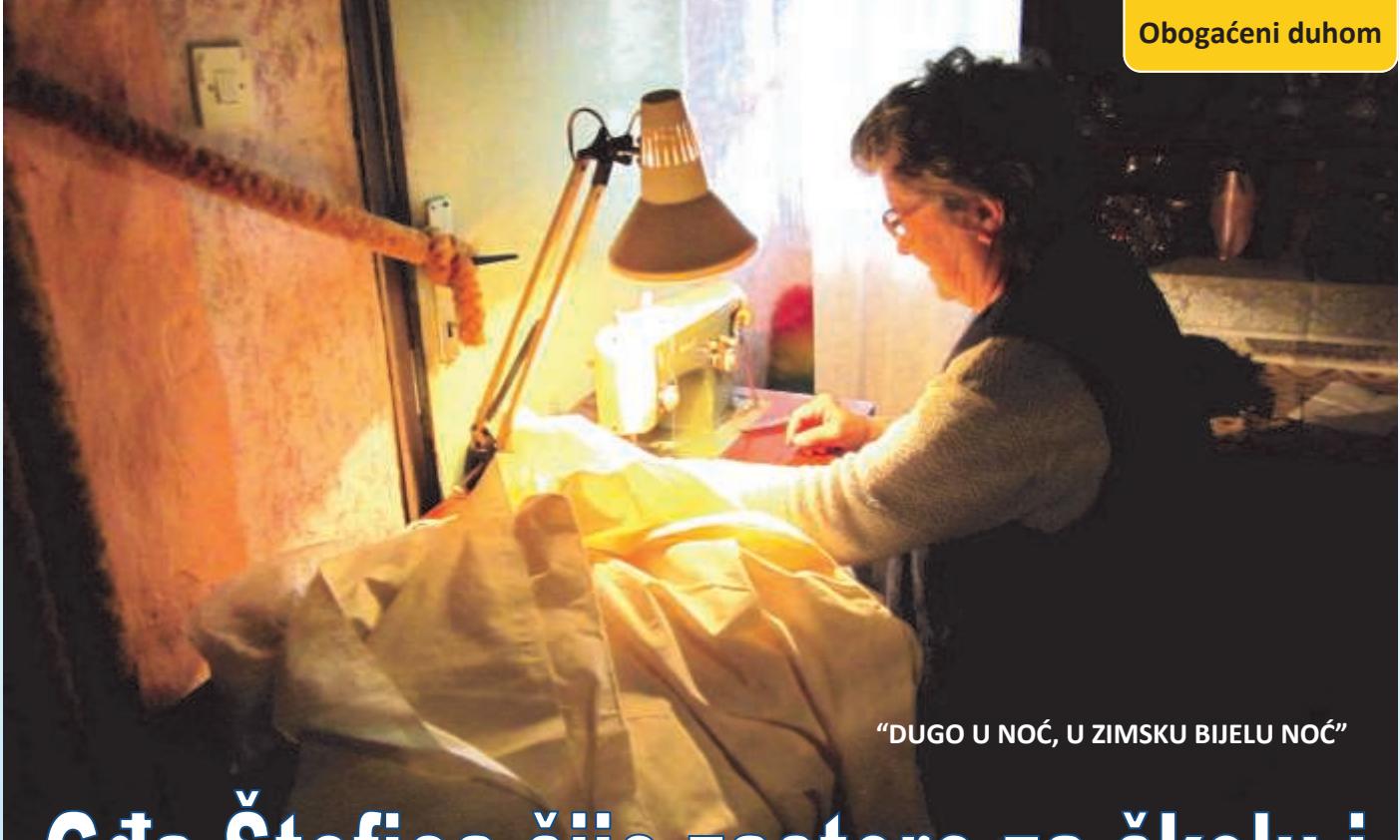
Upoznali smo psa koji pomaže čovjeku u svakodnevnim potrebama

Jučer, na prvom satu, imali smo goste. To su bili gosp. Brlić i njegova kuja zlatna retriverica, po imenu Rea. Gosp. Brlić je invalid u kolicima. Njegova zlatna retriverica pomaže mu u svakodnevnim potrebama. Na satu pričali smo o toj vrsti pasa, kako oni pomažu ljudima, o njihovim navikama i sposobnostima. Zlatni retriveri koriste se kao rehabilitacijski psi. Moraju proći školu kako bi mogli raditi neke vrste poslova kao i ljudi. Gospodin Brlić pokazao nam je kako mu Rea pomaže. Rea na ulici ne napada ljudе, ni životinje. Ona se uvijek kreće uz gosp. Brlića. Ljeti ima više obroka na dan, a zimi jede samo jedanput na dan. Rea ima i svoj rodni list i radnu knjižicu. Voli igrati nogomet i uživa u kupanju. Ta vrsta psa često se koristi i kao pomoć slijepim osobama. Na kraju sata svi smo bili sretni i veseli jer smo mnogo naučili. Svi zajedno zahvalili smo gosp. Brliću na posjetu i zapjevali smo njemu u čast. Pas i čovjek mogu biti jako veliki prijatelji.

PIŠE: IVONA HABUŠ, 4.b

ZLATAŠKE Iskrice, br. 54, rujan 2012.

"DUGO U NOĆ, U ZIMSKU BIJELU NOĆ"

Gđa Štefica šije zastore za školu i čeka poziv predsjednika Josipovića

"Dedek mi je bil šnajder. Ja nisam šnajderica, ali mi je tatek daroval mašinu kad sam se ženila. Danas sam u mirovini i volim svakomu pomoći. Sretna sam jer pomažem školi", kaže gđa Štefica Bajzek koja je 75 puta darovala krv zbog čega će ju primiti predsjednik Republike Hrvatske

PIŠE: MARKO VARGA, 7.a

Gđa Štefica Bajzek iz zlatarskoga zaseoka Bajzeli vrijedna je članica Udruge žena u Zlataru. Riječ je o aktivnoj udruzi koja već godinama odlično surađuje s Osnovnom školom Ante Kovačića u čijoj se športskoj dvorani članice bave medicinskom gimnastikom, posebno korisnom za zdravlje.

Škola je nabavila materijal za zavjese koje treba postaviti na prozore u razredima i prostorijama u kojima ih dosad nije bilo. Ravnateljica gđa Rajna Borovčak ističe da će tako učenike zaštititi od nepotrebna izlaganja jakoj sunčevoj svjetlosti i topolini pa će time rad u razredu biti opušteniji, a ishodi učenja kvalitetniji.

Najprije sam šivala šoseke

Predsjednica Udruge žena u Zlataru gđa Nada Štahan istaknula je kako je njihova članica gđa Štefica voljna pomoći u šivanju zavjesa.

Gđa Nada Štahan, školski knjižničar gosp. Denis Vincek i kućni majstor gosp. Ivan Šaško posjetili su gđu Bajzek da bi vidjeli kako ide posao i preuzele dovrše-

Gđa Štefica članica je Udruge žena u Zlataru

ni dio. Marljive Štefičine ruke barataju brzo i lako materijalom i šivaćom mašinom. Na upit odakle joj ta vještina, raspilice se priča.

– Nisam šnajderica. Dedek mi je bil šnajder. Čim je prešel z mašine, ja sam ju počela tirati. Kad sam počela delati, sebi

sam šivala šoseke. Bili su tak dobri pa su kolegice tražile da sašijem nešto i njima. Danas sam u mirovini i volim svakomu pomoći. Zato sam jako sretna jer mogu pomoći i školi – ispričala je simpatična gđa Bajzek. Rekla je kako najviše šiva navečer jer danju ima drugog posla. Vid joj je, uz pomagalo, dobar.

Još bih dala krv, ali zakon ne da

A, mašina, koliko je stara?

– Odlično me služi, tatek mi ju je daroval kad sam se ženila!

Ali tu ne prestaje humanost gđe Štefice. Ona je još davne 1965. počela davati krv.

– Došla sam delati v Končar. Svi muški davali su krv. Kak sam po prirodi znatiželjna, pitala sam ak bi slobodno i ženske mogle dati krv. Tako je počelo i nakon 75 davanja stalo je prošle godine. Htela bih ja još davati, ali po zakonu se posle 65 let nemre. Sad još jedino očekujem poziv predsjednika Josipovića koji je rekao da bu me ove godine primil zbog tih mojih davanja – rekla je ponosno gđa Štefica.

ZAGREBAČKA BANKA DAROVALA ŠKOLI ŠEST RAČUNALA

Računala za igru, ali i učenje

Kompjutori su rabljeni, no odlično očuvani. Školski majstor gosp. Ivec Šaško već ih je spojio na internet. Donator gosp. Krešimir Šuti poručio je učenicima: "Učite, jer će vam znanje u životu dobro doći!"

Od ove školske godine knjižnica Osnovne škole Ante Kovačića Zlatar bogatija je za šest računala, koja su dar Zagrebačke banke.

Školska knjižnica postaje središte škole

Kompjutori su rabljeni, no odlično očuvani, a s obzirom na konfiguraciju (Pentium 4 s procesorom 3 GHz i s jednim GB RAM-a) i činjenicu da ih je školski kučni majstor gosp. Ivan Šaško već spojio na internet, poslužit će učenicima za brzo pretraživanje informacija, učenje ili igru dok čekaju školski autobus odnosno da kvalitetno provedu vrijeme kad ostatak razreda ima izborni predmet.

DOBRA VIJEST

Katalog školske knjižnice postavljen je na internet. Možete ga pretraživati i od kuće!

Katalog naše školske knjižnice stavljen je 9. veljače na internet. Katalog je još uvijek u testnoj fazi i zasad se može pretraživati gotovo sva lektirna građa. Zahvaljujemo učenicima Mihaelu Grzelji, Jasmini Jajtić, Marku Vargi i Aneri Fijačko te Krešimiru Vargi koji su obavili prva testiranja. Poveznica na katalog u izborniku je "Knjižnica". U katalogu možete pretraživati upisom naziva djela ili prezimena pisca. (Katarina Grandavec, 7.b)

– Još je važnije to što će se sada potpunije moći realizirati program Knjižničnog odgoja i obrazovanja. Time se naša školska knjižnica pretvara u informacijsko, medijsko i komunikacijsko središte škole te postaje kvalitetna potpora učiteljima i učenicima u ostvarivanju ishoda učenja – istaknula je ravnateljica gđa Rajna Borovčak.

Nekad se na satu mogla i muha čuti

Na svečanosti primopredaje računala bio je i direktor zlatarske poslovnice ZABA-e gosp. Krešimir Šuti. Iz osnovnoškolskog obrazovanja donatoru se u sjećanje najjače urezao profesor povijesti gosp. Rudi Kovačić, na čijim su satovima učenici bili mirni – slušajući uvijek zanimljive priče pa se, slikovito opisuje gosp. Šuti, "u razredu mogla čuti muha kako leti".

Gosp. Šuti pozdravio je posebno svoju razrednicu prof. Dragu Forko, a rado se sjeća i razrednice Josipe Varge iz nižih razreda. Donator se prisjetio kako ih je u razredu bilo otprilike 30, odnosno čak 90 učenika u sva tri paralelna razreda od petog do osmog razreda. Osnovnoškolsko prijateljstvo održava, pogotovo s prijateljima koji žive u Zlataru. Na darivanje potaknula su ga djeca i njihova sreća.

– Učite jer će vam znanje u životu dobro doći – poručio je gosp. Krešimir Šuti.

PIŠU: SANDRA ŠTAHAN i JOSIP GERGURI, 7.b

IZ ŽIVOTA ŠKOLSKE KNJIŽNICE

Ponosni smo jer imamo iskaznice s barkodom

Od ove školske godine svi učenici, svi učitelji i drugi radnici naše škole dobili su članske iskaznice školske knjižnice s barkodom

Školskoj knjižnici bili smo prvi put 3. studenoga 2011. godine. Tamo ima jako mnogo zanimljivih knjiga. Dobili smo iskaznice i možemo sada i mi posudjivati knjige. Knjižničar nam je pokazao gdje se nalaze knjige za učenike prvih razreda. Otad svaki dan dolazimo u knjižnicu i rado posuđujemo knjige. Kad želimo posuditi ili vratiti knjigu, knjižničaru trebamo dati člansku iskaznicu.

PIŠE: MARIJA PREIS, 1.a

Učenici 1.a razreda ponosno pokazuju članske iskaznice

Mali knjižničari upozorili su prvašićima predstavu "Od korice do police". Priča je to o djevojčici koja dolazi u školsku knjižnicu i baca knjige iz torbe na pod (slika 1). Knjige plaču jer ih to boli (slika 2). Djevojčica najprije ne vjeruje u to da knjige u knjižnici govore, no ubrzo počinje s njima razgovarati. Ispričava se jer je svoje knjige bacala na pod i daje časnu riječ kako to više nikad neće činiti. Knjige iz knjižnice pomoći će joj da ispravi lošu ocjenu. U igrokazu su glumili: Sara Pentek, Petra Pozaić, Silvio Soić, Ljiljana Varga, Paula Božić i Dario Škof, učenici 6.a i 6.b razreda (slika 3). Gđa ravnateljica Rajna Borovčak počastila je Male knjižničare zbog dobre glume odlaskom na Interliber. Na Sajam knjiga s njima je u Zagreb išao školski knjižničar gosp. Denis Vincek.

Od korice do police

PIŠE: LJILJANA VARGA, 6.a; SARA PENTEK, 6.b

1

2

3

Iskaznice za školsku knjižnicu odlična su ideja. Radujemo se novim postignućima škole. Ponosni smo što je 8.c razredu iskaznice uručila gđa ravnateljica Rajna Borovčak. (Matea Pakšec, 8.c)

Četvrtasi su glumili u predstavi "Rukavice"

PIŠE: MAJA BINGULA, 7.c

NAŠU ŠKOLU POSJETILA JE SPISATELJICA ZA DJECU GĐA ŽELJKA HORVAT-VUKELJA

Dobar je taj glumački život!

U našu je školu u ponedjeljak, 23. travnja, stigla spisateljica gđa Željka Horvat-Vukelja. Urednica je u Školskoj knjizi i piše priče i knjige za djecu. Gđa Horvat-Vukelja pričala nam je razne priče i anegdote. Učenici razredne nastave rješavali su rebuse i premetaljke. Također su glumili u predstavi "Rukavice" u kojoj su nosili plave, narančaste, ljubičaste i crne rukavice. Čuli smo i priču o gospodinu Edneru te priču o glazbalima. Za kraj, spisateljica je svirala usnu harmoniku, a djeca su davala ritam. Sve u svemu, bilo je jako zabavno. Nadamo se da će nas gđa Horvat-Vukelja ponovno počastiti svojim posjetom.

DVIJE KNJIŽEVNE KRITIKE

Uđite u svijet Malog princa čitajući 3D-knjigu

PIŠE: JASMINA JAJTIĆ, 8.c

Mali princ, knjiga koju je napisao Antoine de Saint-Exupéry i koja je treća najčitanija knjiga na svijetu, stigla je u našu knjižnicu u posebnom izdanju. Knjiga, koja iz godine u godinu oduševljava sve čitatelje, uvlači nas ovoga puta potpuno u svijet Maloga princa. Riječ je o trodimenzionalnom izdanju u kojem se likovi i stvari iz suvremene bajke pomicu, pojavljuju i nestaju. Malo teksta, a mnogo slika koje

skrivaju neku zagonetku — svidjet će se svim učenicima! Tu knjigu doživljava svatko na svoj način, a ovo je dodatni način kojim se pridaje važnost i posebnost tomu djelu. Djeca, a i odrasli, trebali bi pročitati Malog princa jer nosi važnu poruku i potiče na razmišljanje. Meni se trodimenzionalno izdanje izuzetno svidjelo i preporučujem vam da ga i vi posudite u našoj školskoj knjižnici te otpotujete u čarobni svijet Malog princa.

PIŠE: DANIEL PLAŠČ, 6.b

Sunčana polja

U subotu, 17. prosinca, bio sam u Gradsкоj knjižnici u Zlataru na predstavljanju knjige "Sunčana polja" autorice gđe Željke Valenčak-Potočki. Recenzenti su bili gđa Vesna Gregurović, gđa Zvjezdana Jembrih i gosp. Željko Slunjski. Knjiga "Sunčana polja" zanimljivo je prikazana. Sviđa mi se što je posvećena Heleni pl. Kiš Šaulovečki.

U NAŠOJ ŠKOLI PRVI PUT PROVEDEN NACIONALNI KVIZ ZA POTICANJE ČITANJA

Vesele zamke

Učenica 4.a razreda Lorena Mojčec, pobjednica kviza na školskoj razini, govori o svojim dojmovima i odlasku na Interliber u Zagreb

U školi nam je učiteljica čitala priče i pjesme Grigora Viteza. Potom smo u školskoj knjižnici na računalima rješavali zadatke. Pitanja su bila o djelima Grigora Viteza. Za nekoliko dana dočekala me radosna vijest. Osvojila sam prvo mjesto na školskoj razini kviza "Vesele zamke".

Kao pobjednica pozvana sam na Interliber. To je sajam knjiga, romana, bajki i slikovnica na Zagrebačkom velesajmu. Ponosna sam jer sam osvojila prvo mjesto. U školi mi je na uspjehu čestitala gđa ravnateljica i uručila diplomu i fotografije svih događanja na kojima sam bila.

Najprije su kviz rješavali učenici 4.b razreda

Učenici 4.a rješavaju kviz putem računala

Lorena Mojčec na završnici kviza u Zagrebu

Gđa ravnateljica daje Loreni dar za prvo mjesto

Međunarodni dan pismenosti. Moj razred posjetio je 8. rujna Gradsku knjižnicu. Gđa Lovorka Puklin upoznala nas je s glagoljicom i glagoljaškom tradicijom u Hrvata. Izradili smo i prigodni plakat. Možete ga vidjeti u našoj školskoj knjižnici. Pokušajte pročitati što smo napisali uglatom glagoljicom! (Lovro Posarić, 6.a)

PIŠE: IVA PRIBOLŠAN, 8.a

Odbojkašice naše škole druge su u županiji

Odbojkašice naše škole sudjelovale su na županijskom natjecanju koje je održano u ponedjeljak, 20. veljače, u Srednjoj školi Bedekovčini. Sudjelovalo je 12 ekipa, a naše cure osvojile su visoko drugo mjesto. Trenirao ih je gosp. Stjepan Škrlec, prof., kojemu se trud, očigledno, isplatio. Vrlo je bitno baviti se sportom te se mogu složiti s onom poslovicom: U zdravom tijelu, zdrav duh! Nadamo se da će Osnovna škola Ante Kovačića i sljedeće godine postići isto ovakav odličan rezultat, ako ne i bolji!

Olimpijska šetnja ulicama Zlatara

U školi su se održavale radionice o olimpijskim sportovima

Predsjednici razreda pustili su u zrak balone u olimpijskim bojama

OBILJEŽAVANJE HRVATSKOG OLIMPIJSKOG DANA

Odjeveni u bijele majice pustili u zrak šarene balone

Hrvatski olimpijski dan obilježava se svake godine 10. rujna. Odjenuli smo bijele majice i svi zajedno, učenici od petog do osmog razreda, prošetali u pratrni svojih razrednika ulicama Zlatara. Neka i drugi znaju da je Olimpijski dan! Vratili smo se na školsko igralište, a predsjednici razreda stali su u nacrtane olimpijske krugove i pustili u zrak balone u olimpijskim bojama. Uslijedile su radionice o različitim sportovima. Učenici 3.a razreda pogledali su u informatičkoj učionici prezentaciju koju je pripremila njihova učiteljica gđa Ankica Krajnik. Tema je bila "Olimpijske igre — od početaka u Grčkoj do danas". (Andreja Bezak, 7.c; Nikolina Posarić, 8.a; učenici 3.a razreda: Iva Mikulec, Dora Martinuš, Luka Popijač, Lana Orsag, Slavko Mikulec)

ŠKOLSKA NOGOMETNA LIGA

8.c uvjерljivo najbolji

S maksimalnim učinkom, čak sedam pobjeda u sedam utakmica, najbolja je momčad školske nogometne lige 8.c razred. Ta je ekipa dala i najboljeg strijelca — Tomislava Brčića, koji je suparničkim ekipama zabio 18 golova

PIŠE: JAN STJEPAN DOMINIĆ, 7.b

Tijekom školske godine igrale su se u našoj školi nogometne utakmice, u kojima su se natjecali viši razredi. Svaki razred imao je svoju momčad i spremno su dolazili s utakmice na utakmicu.

Najveća borba bila je u utakmici između 8.c i 7.b. Potonji je drugoplasirana momčad, a 8.c prvi je na tablici.

Više sporta za zdraviji život

Moje je mišljenje o školskoj nogometnoj ligi potpuno pozitivno i podržavam takve projekte u našoj školi. Svi znamo da se uza sport održava zdrav život, pa sa sličnim projektima, kao što je ove školske godine bio nogomet, možemo potaknuti današnju mladež da malo više drži do svojega zdravlja.

Caffe bar Oliver nagradio je pobedničku ekipu sokom, a ravnateljica gđa Rajna Borovčak darovala je Tomislavu Brčiću, koji je postigao 18 golova i time postao najbolji strijelac školske nogometne lige, lijepu zelenu majicu.

Nogometari pobjedničke momčadi s profesorom Škrlecom

Kapetani svih momčadi

Mj.	Razred	Odigrano utakmica	Pobjede	Porazi	Neri-ješeno	Dani golovi	Prim-ljeni golovi	Gol-razlika	Bodovi
1.	8.c	7	7	0	0	42	5	37	21
2.	7.b	7	4	1	2	16	5	11	14
3.	7.c	7	4	2	1	14	18	6	13
4.	8.ab	7	4	3	0	16	12	4	12
5.	7.a	7	3	2	2	11	12	-1	11
6.	6.a	7	2	4	1	16	9	7	7
7.	5.a	7	1	6	0	4	20	-36	3
8.	5.b	7	0	7	0	1	29	-28	0

Ravnateljica s najboljim strijelcem

EKOTJEDAN

U povodu ekotjedna, koji je trajao od 19. do 23. ožujka, učenici eko-skupine uredili su pano u predvorju škole. U prirodi prikupili su češere, grančice, mahovinu te od toga izradili slike šume. Pisali su poruke o vodama i šumama te naslikali onečišćene rijeke i potoke. Na internetu pronašli su podatke o Svjetskome meteorološkom danu i Svjetskom danu šuma pa su o tome izradili plakate. Na kraju ekotjedna očistili su okoliš u neposrednoj blizini škole.

PIŠU: DOROTEA BAJZEK i ERIK HITREC, 3.b

U POVODU DANA PLANETA ZEMLJE UČENICI I UČITELJI NAŠE ŠKOLE BILI SU JAKO VRIJEDNI

Zelena čistka u našem gradu

I ove se godine u povodu Dana planeta Zemlje održala akcija čišćenja grada Zlatara. Viši su razredi u pratinji svojih profesora marljivo očistili zlatarske ulice. Čistili smo, družili se, dobro se proveli zajedno na svježem zraku, a ujedno i mnogo napravili. Shvatili smo da trebamo čuvati svijet oko nas i da malim akcijama možemo mnogo toga napraviti.

Sedmaši, dobro raspoloženi, čiste svoj grad

PIŠE: JASMINA JAJTIC, 8.c

Kakvu vodu pijemo?

U povodu obilježavanja ekotjedna naša škola Ante Kovačića iz Zlatara organizirala je posjet gde Brigitte Slivonje iz Hrvatskoga zavoda za javno zdravstvo. S učenicima sedmih i osmih razreda posjetila je potok Reku, nedaleko od naše škole, iz kojeg je uzela uzorak vode i obavila ispitivanja. Na potoku mjereni su temperaturni slobodni rezidualni klor.

Po povratku u školu obavljena su ispitivanja vode iz školske slavine. Gđa Slivonja govorila nam je i o bakterijama koje se znaju pojaviti u vodi te smo mogli vidjeti uzorki nekih vrsta bakterija.

PIŠE: KRISTINA ŠKOF, 8.c

Ne želim vidjeti
nijedan papir!
Jasno?

Čuvajte zelenilo, poručuju učenici prvih razreda

ČEMU PLAKATI, ČEMU SUZE LITI, MI NIKAD NEĆEMO ZABORAVLJENI BITI!

Korak po korak, do osmog razreda
smo došli
i sve smo zajedno prošli.

Brzo su prošle godine ove,
a sad nas čekaju pustolovine nove.

Osmaši smo bili kratko,
tužan na rastanku je svatko.

Nismo učili rado,
ali smo nasmijani bili stalno.

Svađe je bilo uvijek,
ali naš smijeh za sve je bio lijek.

Sada svatko svojim putem mora poći
i do svojega cilja doći.

Mi toliko pametni nismo,
ali zajedno uvijek svi smo!

Prvi je razred svima nešto posebno i svi se raduju školskim klupama, ploči, kredama u boji, mirisu knjiga. Ali s vremenom se nešto dogodi. Rastemo! Mijenjamo se, kako fizički, tako i psihički. Promijene nam se mišljenja i stavovi. Promatramo svijet drugim očima i drukčije razmišljamo. Mnogi smatraju školu mučenjem nas, učenika, misle da je škola dosadna, beskorisna... No, mi ne shvaćamo da bali biti zahvalni jer imamo školovani i školo-

Godi-

bismo tre-
bitliku biti
vati se.
na za
godi-
nom,
razred
po
raz-
red,

maleni i uplašeni prvašići postali su veliki i još uplašeniji osmaši. U ovih osam godina, u ovoj školi, naučili smo pisati, čitati, računati, ali osim onog obveznog školskog programa, naučili smo biti prijatelji, biti razred, biti cjelina. Dogodile su se prve simpatije, ljubavi, sklopila nova prijateljstva. Svi profesori koji su nam predavali, a i oni koji nisu, složili bi se da s nama nije bilo lako. Gđa pedagoginja i gđa psihologinja mnogo su s nama razgovarale, pokušavale nas učiti o prijateljstvu i mislim da su na kraju uspjele jer svatko uči na svojim greškama, pa tako i 8.a. Gđa ravnateljica trudila se uvijek da sve u školi bude posebno na svoj način, pa tako i naši posljednji dani u ovoj školi. Sreća je što smo imali razrednicu koja bi nas uvijek poticala na učenje i razmišljanje o srednjoj školi, koja nas je pokušavala razumjeti, čak i kad nismo bili u pravu. U lijepom sjećanju ostat će nam izrada čestitaka za našu Doricu, kao i odslaci na njezine rođendane gdje bi nas uvijek, s osmijehom na licu, dočekali ona i njezina obitelj. Bilo je i plakanja i smijanja, dobrih i loših stvari, odličnih i nedovoljnih ocjena, glupiranja i timskoga rada. Sve loše stvari koje su se dogodile trebale bi ostati u prošlosti, a mi bismo se trebali okrenuti budućnosti. Boljoj budućnosti. Nikada nećemo zaboraviti osnovnu školu, svoje prijatelje i učitelje, iako se nismo uvijek slagali. S osmijehom na licu i sa suzom u oku prisjetit ćemo se važnog poglavljaja našeg dugo zaboraviti.

života, koje ćemo, nadamo se, pamtit i nikad zabo-

8a

2011/12

8.b

2011/12

Đednom smo bili osmaši, jednom i nikad više!

8.b bio je prosječan razred. Nije bio ni najbolji, ni najgori. Nismo bili najsloženiji razred i ne možemo reći da smo uvijek bili uzor mlađim generacijama. Bilo je svakakvih trenutaka, kada smo se znali posvađati i naljutiti jedni na druge te smo se poslije tomu svemu smijali i uopće smo zaboravili o čemu je bila riječ. Bilo je trenutaka kada smo govorili da jedva čekamo otici iz ove škole, a onda, zadnjih mjeseci, plakali smo kao nikada. Ali 8.b bio je razred u kojem se pomagalo svakome u nevolji, u kojem smo pronašli načine da navučemo dvojke, razred u kojem smo se izgradili kao osobe. Moramo priznati da smo se zadnjih dana o svemu iste minute usuglasili, više nije bilo raspravljanja o nebitnim stvarima. Jer, znali smo da se bliži kraj i — što smo učinili, učinjeno je. Promijenili smo mnogo razrednica kroz ove četiri godine, ali hvala im svima na svemu, a pogotovo našoj sadašnjoj razrednici Ivani koja je uvijek bila tu za nas. Došlo je vrijeme da se još jedna generacija rastane, ali ovo je tek početak nečega novog. Otići ćemo u srednju školu i tamo upoznati nove prijatelje; možda neki prijatelji neće biti ali snaći ćemo se. Svi ćemo se s osmijehom prekrasnih osmih razreda.

Lutat ću svijetom, tražiti sreću, ali svoj razred zaboravit neću

8.C

Nakon osam predivnih godina stiglo je vrijeme za rastanak. U osnovnoj školi svi smo imali boljih i lošijih trenutaka, ali važno je da smo se odlično proveli i mnogo naučili te smo sigurni da ćemo u srednju školu sa sobom ponijeti sve svoje najljepše i najdraže uspomene. Za sve što smo dosad naučili, zaslužni su naši najbolji učitelji, koji su strpljivo poučavali sve nas i ulagali svoj trud i vrijeme da bismo bili što bolji. Na tome im neizmjerno zahvaljujemo i nadamo se da će nove generacije biti još bolje od nas. Najviše su, ipak, zaslužne naše razrednice iz nižih i viših razreda, a to su gđa Rajna Borovčak, gđa Vesna Ceboci i gđa Branika Matijašec. One su bile naše učiteljice, priateljice i veliki uzori. Nikada im nećemo moći dovoljno zahvaliti na njihovoј brizi, prenesenom znanju i razumijevanju. Sada je došlo vrijeme za rastanak od svih učitelja i nas, učenika, jednih od drugih. Krenut ćemo svatko svojim putem. Ti nas putevi vode u srednje škole koje će nam pomoći da postanemo zreli i obrazovani ljudi, no najvažnije je da se i dalje svi dobro zabavljamo i da s veseljem učimo i istražujemo nove stvari. Nadamo se da će svatko pronaći željeno zanimanje koje će ga dalje pratiti u životu te na tom putu svima želimo što manje prepreka, i mnogo sreće i zabave.

PIŠE: NIKOLA OŽVALD, 8.b

Finde 11 Farben in diesem Buchstabensalat!

V	G	R	Ü	N	R	O	T
I	B	R	A	U	N	L	W
O	R	A	N	G	E	I	K
L	S	Q	Y	E	X	V	F
E	B	C	V	L	X	A	F
T	S	F	G	B	L	A	U
T	E	S	S	G	R	A	U
S	C	H	W	A	R	Z	Y
Q	E	W	W	E	I	S	S

Losung:
waegegerecht: grün, rot, braun, orange, blau, grau, schwarz,
weiss / weiß: (8), senkrecht: violet, gelb, oivi (3)

Lösung:

Try These Puzzles...

STA4NCE

talk

O_ER_T_O_

FEET

FEEET

FEEET

1: For instance , 2: Small talk, 3: Painless operation,
4: Two left feet

Profesor i zmija

Priča mali Ivica: "Posljednje riječi mojega profesora iz biologije bile su: Poznajem ovu vrstu zmije. No, ne bojte se, učenici, nije otrovna."

Cura i dečko

Cura: "Što radiš?"
Dečko: "Idem platiti internet."
Cura: "A, mislim, inače?"
Dečko: "Pa, inače će mi ga isključiti."

Imaš mail!

Svaki čas odlazi plavuša do poštanskog sandučića, pa je susjed pita: "Očekujete nešto bitno?" — Ma, kupila sam kompjutor pa svaki čas kaže da imam poštu!

U knjižnici

LUCIJA RAŠKAJ, 2.a

DO ŠTRUDLA OD JABUKA u devet koraka

1

Ogulili smo kilogram zrelih, kiselkastih jabuka. (Lana Orsag, 3.a)

4

Ja sam vješto izmiješala sve sastojke.
(Dorotea Lesičar, 3.a)

7

Svi su me iz razreda napeto gledali kako spretno savijam napunjene kore. (Slavko Mikulec, 3.a)

9

2

Ja sam pokazao umijeće ribanja jabuka na bakinom ribežu. (Vilim Kobesčak, 3.a)

5

Navlažila sam kore vodom i rastopljenim margarinom kako bismo ih lakše mogli savijati. (Iva Mikulec, 3.a)

8

Na kraju sam uspio sam staviti štrudl u posudu za pečenje. (Ivan Horvat, 3.a)

Za Dan jabuka odlučili smo napraviti štrudl od jabuka. Pripremili smo sve namirnice i bacili se na posao

3

Dodali smo malo cimeta, dva vanilin-šećera i deset dekagrama šećera. (Erin Latin, 3.a)

6

Na koru smo zatim u obliku valjka ravnomjerno nanijeli nadjev. (Dora Martinuš, 3.a)

Štrudl se peče otprilike 40 do 45 minuta u pećnici na 180 do 200 stupnjeva. I, ne zaboravite, na standardnom književnom jeziku naš štrudl zove se savijača. (učiteljica Ankica Krajnik)

Dok smo mi pravili štrudl, naša učiteljica gđa Ankica Krajnik pripremila je prirodni svježi sok od jabuke i počastila nas. (Sara Božić, 3.a)